МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ

Кафедра бізнес - адміністрування і менеджменту зовнішньоекономічної діяльності

Кваліфікаційна робота магістра

на тему: «Хеджування фінансових ризиків в умовах економічної кризи »

Виконав: студент 2 курсу, групи 8.0732-ба
спеціальності 073 Менеджмент
освітньої програми Бізнес-адміністрування
Папуча Д.О.
Керівник:зав. кафедри бізнес-адміністрування і менеджменту зовнішньоекономічної діяльності, доктор наук державного управління, проф.
Бікулов Д.Т.
Рецензент:проф.кафедри бізнес-адміністрування і менеджменту зовнішньоекономічної діяльності, доктор економічних наук, професор
Маркова С.В.

Запоріжжя – 2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет менеджменту
Кафедра бізнес-адміністрування і менеджменту зовнішньоекономічної діяльності
Освітньо-кваліфікаційний рівень магістр
Спеціальність 073 Менеджмент
Освітня програма Бізнес-адміністрування

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри _____
Д.Т. Бікулов
«____» _____2023 року

З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ МАГІСТРА

Арутюнян Олександр Едуардович

1. Тема роботи « Хеджування фінансових ризиків в умовах економічної кризи »

керівник роботи: Бікулов Д.Т., зав. кафедри бізнес-адміністрування і менеджменту зовнішньоекономічної діяльності, доктор наук державного управління, проф.

затверджені наказом ЗНУ від 15.06.2023 року № 887-с

2. Строк подання студентом роботи 23.11.2023 р.

3. Вихідні дані до роботи навчальні посібники, монографії, періодичні та аналітичні вітчизняні та зарубіжні матеріали, фінансова звітність підприємства, інтернет ресурси

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити)
1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ
2. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ
3. ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень) _____
5 таблиць
5 рисунків

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1	Бікулов Д.Т.		
2	Бікулов Д.Т.		
3	Бікулов Д.Т.		

7. Дата видачі завдання 10.06.2023 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1.	Затвердження теми кваліфікаційної роботи у наукового керівника.	10.06.2023	
2.	Затвердження змісту роботи.	11.06.2023	
3.	Огляд літератури за темою кваліфікаційної роботи.	12.06.23-16.06.23	
4.	Розробка чернетки І розділу кваліфікаційної роботи.	17.06.23-23.06.23	
5.	Написання І розділу кваліфікаційної роботи.	24.06.23-27.06.23	
6.	Збір розрахунково-аналітичного матеріалу за темою.	28.06.23-25.07.23	
7.	Розробка чернетки ІІ розділу	26.07.23-29.08.23	
8.	Написання ІІ розділу кваліфікаційної роботи.	30.08.23-06.09.23	
9.	Розробка чернетки ІІІ розділу кваліфікаційної роботи.	07.09.23-14.09.23	
10.	Написання ІІІ розділу кваліфікаційної роботи.	15.09.23-29.10.23	
11.	Оформлення кваліфікаційної роботи згідно вимог.	30.10.23-02.11.23	
12.	Попередній захист кваліфікаційної роботи.	09.11.2023	
13.	Проходження нормоконтролю.	09.11.23-22.11.23	
14.	Подання кваліфікаційної роботи на кафедру.	23.11.2023	
15.	Захист кваліфікаційної роботи.	грудень 2023	

Студент _____ Д.О. Папуча
(підпис) (ініціали та прізвище)

Керівник роботи _____ Д.Т. Бікулов
(підпис) (ініціали та прізвище)

Нормоконтроль пройдено
Нормоконтролер _____ Т. М. Магомедова
(підпис) (ініціали та прізвище)

РЕФЕРАТ

Актуальність теми «Хеджування фінансових ризиків в умовах економічної кризи» зумовлена забезпеченістю формування ефективних засад управління ризиками в умовах воєнного часу та ресурсів, які є наслідками руйнування бизнес-процесів, систем логістики, складів та цехів.

Методом дипломного дослідження є розробка теоретичних пропозицій та практичних рекомендацій щодо удосконалення засад хеджування. Для досягнення поставленої мети було поставлено завдання представляти понятійний апарат у сфері наукового забезпечення управління ризиками; програми економічні та суто процесні складові по управління логістикою; дослідити сучасні підходи та проблеми управління логістикою; провести структурний аналіз та здійснити оцінку показників ефективності управління ризиками.

Об’єктом дослідження є бізнес-процеси підприємства в умовах обмежень та невизначеності.

Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг: 60 сторінок, з них 8 рис., 20 таблиць. Список використаних джерел складає 40 найменувань.

РИЗИКИ, ХЕДЖУВАННЯ, БІЗНЕС, ПРОЦЕС, ПРОПОЗИЦІЯ, КОНТРОЛІНГ

ABSTRACT

The relevance of the topic "Hedging financial risks in the conditions of economic crisis" is due to ensuring the formation of effective principles of risk management in the conditions of wartime and resources, which are the consequences of the destruction of business processes, logistics systems, warehouses and workshops.

The method of diploma research is the development of theoretical proposals and practical recommendations for improving the principles of hedging. To achieve the goal, the task was set to present a conceptual apparatus in the field of scientific support for risk management; economic and purely procedural components of logistics management programs; to investigate modern approaches and problems of logistics management; conduct a structural analysis and evaluate risk management performance indicators.

The object of the study is the business processes of the enterprise under conditions of restrictions and uncertainty.

The work consists of an introduction, three chapters, conclusions and a list of used sources. Total volume: 60 pages, including 8 figures, 20 tables. The list of used sources includes 40 names.

RISKS, HEDGING, BUSINESS, PROCESS, PROPOSAL, CONTROL

ЗМІСТ

ВСТУП…….8
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ РОЗГЛЯД ПРОБЛЕМИ…10
1.1. Понятійно-категоріальний апарат сфери дослідження……..10
1.2. Аналіз теорії та практики сфери дослідження……17
1.3. Практика та методи удосконалень……21
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ПОТОЧНОГО СТАНУ СПРАВ ОБЛАСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ……..25
2.1. Організаційно-економічна характеристика об’єкта дослідження……25
2.2. Аналіз зовнішнього середовища діяльності об’єкта……..31
2.3. Виявлення проблем в діяльності об’єкта…….44
РОЗДІЛ 3 УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОБ’ЄКТА В СФЕРІ ДОСЛІДЖЕННЯ……...……50
3.1. Напрями та технологія удосконалення діяльності фірми……..50
3.2. Концептуальні основи адаптації в кризовому середовищі……58
ВИСНОВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ…….60
ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ……63

ВСТУП

Актуальність теми «Хеджування фінансових ризиків в умовах економічної кризи» зумовлена необхідністю формування нової антикризової політики підприємства на ринку товарів та підтримки вітчизняних товаровиробників в продажу продукції в нових сегментах зарубіжного та вітчизняного ринку в умовах кризи та її наслідків з необхідністю створення та застосування нових форм реалізації стабілізаційних заходів.

Питання управління ризиками знаходиться у фокусі досліджень сучасних науковців та бізнесменів, є нагальною проблемою підприємств – суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.

Мета кваліфікаційної роботи – розробити та впровадити хеджування підприємств в період воєнного часу в Україні.

Для досягнення поставленої мети необхідно виконати наступні теоретичні та практичні завдання:

- удосконалити підходи до управління ризиками підприємства на іноземному ринку;
- охарактеризувати сучасний стан розвитку хеджування в Україні;
- узагальнити та доповнити понятійно-категоріальний апарат хеджування та підвищення його ефективності у воєнний час.

Предмет дослідження кваліфікаційної роботи – заходи з розширення бізнес простору у період військових дій.

Об'єктом дослідження є діяльність та управління ризиками підприємства в період воєнних дій та кризи.

У першому розділі шляхом поступового набору інформаційних та практичних заходів з хеджування підприємства на зарубіжних ринках. Визначені ключові складові елементи хеджування управління ризиками.

У другому розділі розглядається можливість поліпшити менеджмент у період воєнного часу в України.

У третьому розділі сформульовані концептуальні основи хеджування на ринку експортної продукції та аналізується міжнародний досвід з цього питання.

В основі написання даної кваліфікаційної роботи є припущення, що ефективне управління ризиками є передумовою для успішного захисту роботи.

Для досягнення визначеної в роботі мети використовувалися низка загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, а саме: метод аналізу дав змогу дослідити теоретичні здобутки українських та зарубіжних науковців у; метод синтезу забезпечив розуміння сутності проблеми, економіко-статистичні методи забезпечили дослідження тенденцій та наслідків управлінської політики; конкретно-історичний аналіз – для уточнення основних понять, які зазнали змін у процесі розвитку державної політики у сфері управління спортивними закладами, теорії інституціоналізму; абстрактно-логічний метод – для теоретичного узагальнення й формулювання висновків із проблемних питань.

Інформаційною базою досліджень є законодавство нормативні акти України, статистичні матеріали Державної служби статистики України, міжнародних фінансових організацій, наукові праці вітчизняних та зарубіжних дослідників, матеріали конференцій, підручники та навчальні посібники тощо.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що наукові висновки придатні для застосування в умовах діяльності реальної організації, яка діє в умовах ринку та сучасної системи хеджування в ЗЕД.

Запропоновані у кваліфікаційній роботі теоретичні підходи, висновки і рекомендації також можуть бути використані як підґрунтя для подальших наукових досліджень у сфері менеджменту, у тому числі стосовно управління реальними організаціями.

Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг 64 сторінок, з них 7 рисунків, 20 таблиць. Список використаних джерел складає 41 найменувань.

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА

1.1. Поняття про хеджування ризиків у бізнесі

Хеджувати, у фінансах, означає зайняти компенсаційну позицію в активі чи інвестиції, яка зменшує ціновий ризик існуючої позиції. Таким чином, хеджування – це угода, яка здійснюється з метою зменшення ризику несприятливих коливань цін на інший актив. Зазвичай хеджування полягає у прийнятті протилежної позиції у пов’язаному цінному папері або в похідному цінному папері на основі активу, що хеджується.

Похідні фінансові інструменти можуть бути ефективним захистом від своїх базових активів, оскільки зв’язок між ними більш-менш чітко визначений. Похідні інструменти – це цінні папери, які переміщуються відповідно до одного або кількох базових активів. Вони включають опціони, свопи, ф'ючерси та форвардні контракти. Базовими активами можуть бути акції, облігації, товари, валюти, індекси або процентні ставки. Можна використовувати похідні інструменти для створення торгової стратегії, за якої збиток від однієї інвестиції зменшується або компенсується прибутком від порівнянного похідного інструменту. Хеджування – це стратегія, спрямована на обмеження ризику фінансових активів. Популярні методи хеджування передбачають встановлення компенсаційних позицій у похідних інструментах, які відповідають існуючій позиції.

Інші типи хеджування можна створити за допомогою інших засобів, таких як диверсифікація. Прикладом може бути інвестування як у циклічні, так і в антициклічні акції.

Крім захисту інвестора від різних видів ризику, вважається, як працює хеджування. Використання хеджування дещо аналогічно оформленню страхового полісу. Якщо ви володієте будинком у зоні, схильній до повені, ви захочете захистити цей актив від ризику повені, іншими словами, застрахувати його,

уклавши страхування від повені. У цьому прикладі ви не можете запобігти повені, але можете заздалегідь спланувати, щоб зменшити небезпеку в разі повені.

Існує компроміс між ризиком і винагородою, властивий хеджуванню; Хоча це зменшує потенційний ризик, воно також зменшує потенційні прибутки. Простіше кажучи, хеджування не є безкоштовним. У прикладі полісу страхування від повені щомісячні платежі складаються, і якщо повінь ніколи не настає, власник полісу не отримує виплати. Тим не менш, більшість людей вибрали б цю передбачувану, обмежену втрату, а не раптово втратити дах над головою.

У світі інвестицій хеджування працює таким же чином. Інвестори та менеджери капіталу використовують методи хеджування, щоб зменшити та контролювати свій ризик. Для відповідного хеджування в інвестиційному світі необхідно стратегічно використовувати різні інструменти, щоб компенсувати ризик несприятливих коливань цін на ринку. Найкращий спосіб зробити це – зробити ще одну інвестицію цілеспрямовано та контрольовано. Звичайно, паралелі з наведеним вище прикладом страхування обмежені: у випадку страхування від повеней власник полісу отримає повну компенсацію за збиток, можливо, менше франшизи. В інвестиційному просторі хеджування є складнішою та недосконалою наукою.

Ідеальне хеджування – це те, що усуває всі ризики в позиції чи портфелі. Іншими словами, хеджування на 100% обернено корелює з вразливим активом. Це радше ідеал, ніж реальність, і навіть гіпотетична ідеальна огорожа не безкоштовна. Базисний ризик стосується ризику того, що актив і хедж не рухатимуться в протилежних напрямках, як очікувалося. «Основа» означає розбіжність.

Хеджування за допомогою похідних інструментів

Похідні інструменти — це фінансові контракти, ціна яких залежить від вартості певного базового цінного паперу. Ф'ючерсні, форвардні та опціонні контракти є поширеними типами деривативів.

Ефективність похідного хеджування виражається через його дельту, яку іноді називають коефіцієнтом хеджування. Дельта — це величина, на яку

змінюється ціна деривативу на один долар зміни ціни базового активу.

Конкретна стратегія хеджування, а також ціноутворення на інструменти хеджування, ймовірно, залежатимуть від ризику зниження основного цінного паперу, від якого інвестор хотів би хеджувати. Як правило, чим більший ризик зниження, тим більша вартість хеджування. Ризик зниження має тенденцію зростати з вищими рівнями волатильності та з часом; опціон, термін дії якого закінчується через більш тривалий період і пов'язаний з більш нестабільним цінним папером, і тому буде дорожчим як засіб хеджування.

У наведеному вище прикладі АКЦІЙ чим вища ціна страйку, тим дорожчим буде опціон пут, але тим більший захист ціни він також пропонуватиме. Ці змінні можна налаштувати, щоб створити менш дорогий варіант, який пропонує менший захист, або дорожчий, який забезпечує більший захист. Проте в певний момент стає недоцільним купувати додатковий захист цін з точки зору економічної ефективності.

У світі інвестицій хеджування працює таким же чином. Інвестори та менеджери капіталу використовують методи хеджування, щоб зменшити та контролювати свій ризик. Для відповідного хеджування в інвестиційному світі необхідно стратегічно використовувати різні інструменти, щоб компенсувати ризик несприятливих коливань цін на ринку. Найкращий спосіб зробити це – зробити ще одну інвестицію цілеспрямовано та контрольовано. Звичайно, паралелі з наведеним вище прикладом страхування обмежені: у випадку страхування від повеней власник полісу отримає повну компенсацію за збиток, можливо, менше франшизи. В інвестиційному просторі хеджування є складнішою та недосконалою наукою.

Ідеальне хеджування – це те, що усуває всі ризики в позиції чи портфелі. Іншими словами, хеджування на 100% обернено корелює з вразливим активом. Це радше ідеал, ніж реальність, і навіть гіпотетична ідеальна огорожа не безкоштовна. Базисний ризик стосується ризику того, що актив і хедж не рухатимуться в протилежних напрямках, як очікувалося. «Основа» означає розбіжність.

Хеджування за допомогою похідних інструментів

Похідні інструменти — це фінансові контракти, ціна яких залежить від вартості певного базового цінного паперу. Ф'ючерсні, форвардні та опціонні контракти є поширеними типами деривативів.

Ефективність похідного хеджування виражається через його дельту, яку іноді називають коефіцієнтом хеджування. Дельта — це величина, на яку змінюється ціна деривативу на один долар зміни ціни базового активу.

Конкретна стратегія хеджування, а також ціноутворення на інструменти хеджування, ймовірно, залежатимуть від ризику зниження основного цінного паперу, від якого інвестор хотів би хеджувати. Як правило, чим більший ризик зниження, тим більша вартість хеджування. Ризик зниження має тенденцію зростати з вищими рівнями волатильності та з часом; опціон, термін дії якого закінчується через більш тривалий період і пов’язаний з більш нестабільним цінним папером, і тому буде дорожчим як засіб хеджування.

У наведеному вище прикладі АКЦІЙ чим вища ціна страйку, тим дорожчим буде опціон пут, але тим більший захист ціни він також пропонуватиме. Ці змінні можна налаштувати, щоб створити менш дорогий варіант, який пропонує менший захист, або дорожчий, який забезпечує більший захист. Проте в певний момент стає недоцільним купувати додатковий захист цін з точки зору економічної ефективності.

Ця стратегія має свої компроміси: якщо зарплати високі, а робочих місць багато, виробник предметів розкоші може процвітати, але небагато інвесторів будуть приваблені нудними антициклічними акціями, які можуть впасти, коли капітал перетікає в більш цікаві місця. Це також має свої ризики: немає гарантії, що запаси предметів розкоші та хедж рухатимуться в протилежних напрямках. Вони обидва можуть впасти через одну катастрофічну подію, як це сталося під час фінансової кризи, або через дві непов’язані між собою причини.

У просторі індексів помірне зниження цін є досить поширеним і дуже непередбачуваним. Інвестори, які зосереджуються на цій сфері, можуть бути більше стурбовані помірними падіннями, ніж більш серйозними. У цих випадках

типовою стратегією хеджування є ведмежий спред-пут.

У цьому типі спреду інвестор індексу купує пут, який має вищу ціну виконання. Далі вона продає пут з нижчою ціною страйку, але з тим самим терміном дії. Залежно від того, як поводиться індекс, інвестор, таким чином, має ступінь цінового захисту, що дорівнює різниці між двома цінами виконання (мінус вартість). Хоча це, ймовірно, буде помірним рівнем захисту, часто цього достатньо, щоб покрити короткий спад індексу.

Хеджування – це техніка, яка використовується для зменшення ризику, але важливо мати на увазі, що майже кожна практика хеджування має свої недоліки. По-перше, як зазначено вище, хеджування є недосконалим і не є гарантією майбутнього успіху, а також не гарантує, що будь-які збитки будуть зменшені. Швидше, інвестори повинні думати про хеджування з точки зору плюсів і мінусів. Чи переваги стратегії хеджування переважають додаткові витрати, які вона вимагає? Варто пам’ятати, що успішне хеджування часто призначене лише для запобігання збиткам, тому лише прибутки можуть бути недостатнім показником вигоди. Хоча багато хедж-фондів дійсно заробляють гроші, стратегії хеджування зазвичай використовуються в поєднанні з основними стратегіями інвестування.

Для більшості інвесторів хеджування ніколи не буде використовуватись у їхній фінансовій діяльності. Багато інвесторів навряд чи будуть торгувати похідним контрактом у будь-який момент. Частково це пояснюється тим, що інвестори з довгостроковою стратегією, наприклад особи, які заощаджують на пенсію, схильні ігнорувати щоденні коливання даного цінного паперу. У цих випадках короткострокові коливання не є критичними, оскільки інвестиція, швидше за все, зростатиме разом із загальним ринком.

Для інвесторів, які підпадають під категорію «купуй і тримай», може здатися, що взагалі немає причин дізнаватися про хеджування. Проте, оскільки великі компанії та інвестиційні фонди, як правило, регулярно застосовують практику хеджування, і оскільки ці інвестори можуть стежити за цими великими фінансовими організаціями або навіть бути залученими до них, корисно зрозуміти, що передбачає хеджування, щоб краще відслідковувати та розуміти дії

цих великих гравців. Що таке хеджування від ризику?

Хеджування – це стратегія, яка намагається обмежити ризики у фінансових активах. Він використовує фінансові інструменти або ринкові стратегії, щоб компенсувати ризик будь-яких несприятливих коливань цін. Іншими словами, інвестори хеджують одну інвестицію, торгуючи іншою. Які приклади хеджування?

Придбання страхування від втрат майна, використання похідних інструментів, таких як опціони чи ф'ючерси, для компенсації втрат у базових інвестиційних активах, або відкриття нових валютних позицій для обмеження збитків від коливань існуючих валютних авуарів, зберігаючи при цьому певний потенціал зростання, — усе це приклади хеджування. Чи є хеджування недосконалою наукою?

В інвестуванні хеджування є складним і розглядається як недосконала наука. Ідеальне хеджування – це те, що усуває всі ризики в позиції чи портфелі. Іншими словами, хеджування на 100% обернено корелює з вразливим активом. Але навіть гіпотетична ідеальна огорожа не безкоштовна.

Хеджування — це важлива фінансова концепція, яка дозволяє інвесторам і трейдерам мінімізувати різні ризики, з якими вони стикаються. Хеджування – це фактично компенсуюча або протилежна позиція, яка буде збільшувати (втрачати) у вартості, оскільки первинна позиція втрачає (збільшує) вартість. Тому хеджування можна розглядати як купівлю свого роду страхового поліса на інвестицію чи портфель. Ці компенсаційні позиції можуть бути досягнуті за допомогою тісно пов'язаних активів або шляхом диверсифікації. Однак найбільш поширеним і ефективним хеджуванням є використання таких похідних інструментів, як ф'ючерсний форвард. або опціонний контракт.

Опціон пут (або «пут») — це контракт, який дає покупцеві опціону право, але не зобов'язання, продати — або продати на короткий термін — визначену суму базового цінного паперу за заздалегідь визначеною ціною протягом визначеного періоду часу. Ця заздалегідь визначена ціна, за якою покупець пут-опціону може продати базовий цінний папір, називається ціною виконання.

Put options are traded on various underlying assets, including stocks, currencies, bonds, commodities, futures, and indexes. A put option can be contrasted with a call option, which gives the holder the right to buy the underlying security at a specified price, either on or before the expiration date of the option contract.

1.2. Використання опціонів у хеджуванні ризиків

Опціони «пут» дають власникам опціону право, але не зобов’язання, продати визначену кількість базового цінного паперу за визначеною ціною протягом визначеного періоду часу. Опціони пут доступні для широкого кола активів, включаючи акції, індекси, товари та валюти. На ціни опціонів пут впливають зміни в ціні базового активу, ціні виконання опціону, спаді з часом, процентних ставках і волатильності.

Вартість опціонів «пут» зростає, коли ціна базового активу падає, коли ціна базового активу зростає, а процентні ставки знижуються.

Опціони «пут» втрачають цінність у міру підвищення ціни базового активу, зменшення волатильності ціни базового активу, підвищення процентних ставок і наближення терміну дії.

Опціон пут стає більш цінним, оскільки ціна базової акції чи цінного паперу знижується. І навпаки, пут-опціон втрачає свою цінність із зростанням ціни базової акції. Як наслідок, вони зазвичай використовуються для цілей хеджування або для спекуляції на зниженні ціни.

Інвестори часто використовують пут-опціони в стратегії управління ризиками, відомої як захисний пут, який використовується як форма інвестиційного страхування або хеджування, щоб гарантувати, що збитки в базовому активі не перевищують певну суму. У цій стратегії інвестор купує опціон пут для хеджування ризику падіння акцій, що зберігаються в портфелі. Якщо і коли опціон буде реалізовано, інвестор продасть акції за ціною виконання. Якщо інвестор не тримає базові акції та використовує опціон пут, це створить коротку позицію в акціях. Фактори, що впливають на ціну пут

Загалом, вартість пут-опціону зменшується з наближенням часу до

закінчення терміну його дії через вплив спаду часу. Затухання в часі прискорюється в міру наближення терміну дії опціону, оскільки залишається менше часу для отримання прибутку від торгівлі. Коли опціон втрачає свою часову вартість, внутрішня вартість залишається. Внутрішня вартість опціону еквівалентна різниці між ціною страйку та основною ціною акцій. Якщо опціон має внутрішню вартість, його називають грошовим (ITM).

Внутрішня вартість опціону = різниця між ринковою ціною базового цінного паперу та ціною виконання опціону (для опціону пут IV = ціна виконання мінус ринкова ціна базового цінного паперу; для опціону колл IV = ринкова ціна базового цінного паперу мінус ціна виконання)

Опціони «без грошей» (OTM) і «за гроші» (ATM) опціони «пут» не мають внутрішньої вартості, оскільки виконання опціону не приносить жодної вигоди. Інвестори мають можливість коротко продати акції за поточною вищою ринковою ціною, замість того, щоб скористатися опціоном пут без грошей за небажаною ціною виконання. Однак за межами ведмежого ринку короткі продажі, як правило, більш ризиковані, ніж купівля пут-опціонів.

Часова вартість, або зовнішня вартість, відображається в премії опціону. Якщо ціна виконання опціону пут становить 20 доларів США, а базова акція зараз торгується за 19 доларів США, внутрішня вартість опціону становить 1 долар США. Але опціон пут може торгуватися за $1,35. Додаткові 0,35 дол. США – це вартість у часі, оскільки базова ціна акцій може змінитися до закінчення терміну дії опціону. Різні пут-опціони на той самий базовий актив можна комбінувати для формування пут-спредів. Є кілька факторів, про які слід пам’ятати, коли справа доходить до продажу опціонів на продаж. Розглядаючи угоду, важливо розуміти вартість і прибутковість опціонного контракту, інакше ви ризикуєте, що акції впадуть за межі прибутковості. Виплата пут-опціону після закінчення терміну дії зображена на зображенні нижче:

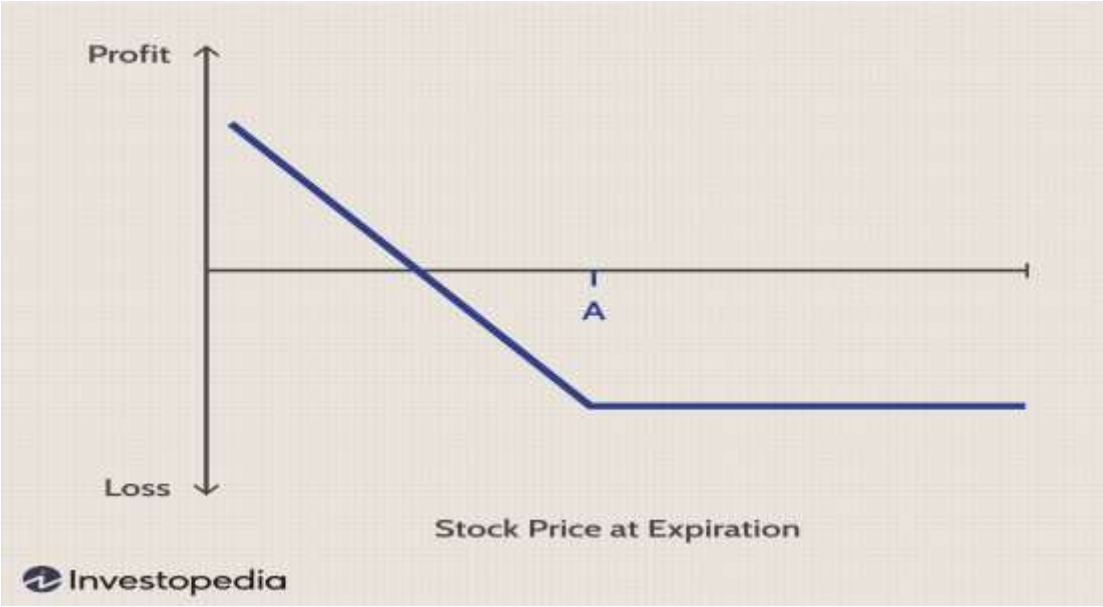

Рис.1.1. Динаміка зростання акцій

Внутрішня вартість опціону = різниця між ринковою ціною базового цінного паперу та ціною виконання опціону (для опціону пут IV = ціна виконання мінус ринкова ціна базового цінного паперу; для опціону колл IV = ринкова ціна базового цінного паперу мінус ціна виконання)

Опціони «без грошей» (OTM) і «за гроші» (ATM) опціони «пут» не мають внутрішньої вартості, оскільки виконання опціону не приносить жодної вигоди. Інвестори мають можливість коротко продати акції за поточною вищою ринковою ціною, замість того, щоб скористатися опціоном пут без грошей за небажаною ціною виконання. Однак за межами ведмежого ринку короткі продажі, як правило, більш ризиковані, ніж купівля пут-опціонів.

Часова вартість, або зовнішня вартість, відображається в премії опціону. Якщо ціна виконання опціону пут становить 20 доларів США, а базова акція зараз торгується за 19 доларів США, внутрішня вартість опціону становить 1 долар США. Але опціон пут може торгуватися за $1,35. Додаткові 0,35 дол. США – це вартість у часі, оскільки базова ціна акцій може змінитися до закінчення терміну дії опціону. Різні пут-опціони на той самий базовий актив можна комбінувати для формування пут-спредів. Є кілька факторів, про які слід пам’ятати, коли справа доходить до продажу опціонів на продаж. Розглядаючи угоду, важливо розуміти

вартість і прибутковість опціонного контракту, інакше ви ризикуєте, що акції впадуть за межі прибутковості. Виплата пут-опціону після закінчення терміну дії зображена на зображенні нижче:

Якщо одиниці SPY впадуть до $415 до закінчення терміну дії, $425 пут буде «в грошах» і торгуватиметься за мінімум $10, що є внутрішньою вартістю пут-опціону (тобто $425 - $415). Точна ціна пут залежатиме від ряду факторів, найважливішим з яких є час, що залишився до експірації. Припустімо, що пут 425 доларів торгується за 10,50 доларів.

Оскільки опціон пут зараз «у грошах», інвестор має вирішити, чи слід (a) скористатися опціоном, який надає право продати 100 акцій SPY за ціною страйку 425 доларів США; або (b) продати опціон пут і покласти прибуток у кишеню. Ми розглядаємо два випадки: (i) інвестор уже володіє 100 одиницями SPY; та (ii) інвестор не володіє жодними паями SPY. (Наведені нижче розрахунки не враховують комісійних, щоб усе було просто).

Припустимо, інвестор використовує опціон пут. Якщо інвестор уже має 100 одиниць SPY (припустимо, що вони були придбані за 400 доларів США) у своєму портфелі, а пут був куплений для хеджування ризику зниження (тобто це був захисний пут), тоді брокер інвестора продасть 100 акцій SPY за ціною ціна виконання 425 дол.

Чистий прибуток від цієї торгівлі можна розрахувати як:

[(Ціна продажу SPY - Ціна покупки SPY) - (Ціна покупки пут)] × Кількість акцій або одиниць

Прибуток = [($425 - $400) - $2,80)] × 100 = $2220

Що робити, якщо інвестор не володів паями SPY, а опціон пут був придбаний виключно як спекулятивна торгівля? У цьому випадку використання пут-опціону призведе до короткого продажу 100 одиниць SPY за ціною виконання 425 доларів. Тоді інвестор міг викупити 100 одиниць SPY за поточною ринковою ціною 415 доларів, щоб закрити коротку позицію.

Чистий прибуток від цієї торгівлі можна розрахувати як:

[(Коротка ціна продажу SPY - Ціна купівлі SPY) - (Ціна купівлі-продажу)] ×

Кількість акцій або одиниць

Прибуток = [($425 - $415) - $2,80)] × 100 = $720

Виконання опціону, (короткий) продаж акцій і подальший їх викуп звучить як досить складна спроба, не кажучи вже про додаткові витрати у вигляді комісійних (оскільки є кілька транзакцій) і маржинальних відсотків (для короткого продажу). Але насправді інвестор має простіший «варіант» (за браком кращого слова): просто продайте опціон пут за його поточною ціною та отримайте чистий прибуток. Розрахунок прибутку в цьому випадку такий:

[Ціна продажу пут – ціна покупки] × кількість акцій або одиниць = [10,50 – 2,80 дол. США] × 100 = 770 дол. США.

Тут слід звернути увагу на ключовий момент. Продаж опціону замість відносно заплутаного процесу виконання опціону фактично призводить до отримання прибутку в розмірі 770 доларів, що на 50 доларів більше, ніж 720 доларів, отриманих від виконання опціону. Чому різниця? Тому що продаж опціону також дає змогу зафіксувати часову вартість 0,50 дол. США за акцію (0,50 дол. США × 100 акцій = 50 дол. США). Таким чином, більшість довгих опціонних позицій, які мають вартість до закінчення терміну дії, продаються, а не виконуються.

Для покупця опціону пут максимальний збиток за позицією опціону обмежується премією, сплаченою за пут. Максимальний прибуток від позиції опціону буде мати місце, якщо ціна базової акції впаде до нуля.

Написання пут-опціонів

У попередньому розділі ми обговорювали пут-опціони з точки зору покупця або інвестора, який має довгу пут-позицію. Тепер ми звернемо нашу увагу на іншу сторону опціонної торгівлі: продавця пут-опціону або автора пут-опціону, який має коротку позицію пут.

На відміну від довгострокового пут-опціону, короткий або письмовий пут-опціон зобов’язує інвестора прийняти поставку або придбати акції базових акцій за ціною виконання, зазначеною в опціонному контракті.

Припустімо, що інвестор налаштований на SPY, який зараз торгується на

рівні 445 доларів, і не вірить, що протягом наступного місяця ціна впаде нижче 430 доларів. Інвестор міг отримати премію в розмірі 3,45 доларів США за акцію (× 100 акцій або 345 доларів США), написавши один опціон пут на SPY із ціною страйку 430 доларів США.

Якщо SPY залишатиметься вищою за ціну страйку в 430 доларів США протягом наступного місяця, інвестор залишить зібрану премію (345 доларів США), оскільки опціони закінчаться без грошей і стануть марними. Це максимальний прибуток від торгівлі: $345, або зібрана премія.

І навпаки, якщо SPY падає нижче 430 доларів до закінчення терміну дії опціону за один місяць, інвестор готовий придбати 100 акцій за 430 доларів, навіть якщо SPY впаде до 400, або 350 доларів, або навіть нижче. Незалежно від того, наскільки впали акції, автор пут-опціону несе відповідальність за придбання акцій за ціною страйку в 430 доларів США, тобто вони стикаються з теоретичним ризиком у 430 доларів США за акцію або 43 000 доларів США за контракт (430 доларів США на 100 акцій), якщо базові акції падає до нуля.

Для пут-райтера максимальний прибуток обмежується зібраною премією, тоді як максимальний збиток відбувся б, якби ціна базової акції впала до нуля. Таким чином, профілі прибутку/збитку для покупця пут і автора пут є діаметрально протилежними.

Чи купівля пут подібна до короткого продажу?

Купівля пут і короткий продаж є ведмежими стратегіями, але між ними є деякі важливі відмінності. Максимальний збиток покупця пут обмежується премією, сплаченою за пут, тоді як купівля пут не потребує маржинального рахунку та може здійснюватися з обмеженою сумою капіталу. Короткий продаж, з іншого боку, має теоретично необмежений ризик і є значно дорожчим через такі витрати, як витрати на запозичення акцій і маржинальний відсоток (короткі продажі зазвичай потребують маржинального рахунку). Таким чином, продаж на короткий термін вважається набагато більш ризикованим, ніж покупка пут.

Чи варто купувати за гроші (ITM) чи за гроші (OTM)?

Це справді залежить від таких факторів, як ваша торгова мета, схильність до

ризику, розмір капіталу тощо. Витрати в доларах на готівкові (ITM) пути вищі, ніж на безгрошові (OTM), оскільки вони дають вам право продати основний цінний папір за вищою ціною. Але нижча ціна OTM-путів компенсується тим фактом, що вони також мають нижчу ймовірність бути прибутковими після закінчення терміну дії. Якщо ви не хочете витрачати надто багато на захисні опції «пут» і готові прийняти ризик помірного зниження вашого портфеля, то пут «OTM» може бути вашим виходом.

Чи можу я втратити всю суму премії, сплачену за мій пут-опціон?

Так, ви можете втратити всю суму премії, сплаченої за ваш пут, якщо ціна базового цінного паперу не буде нижчою за ціну виконання після закінчення терміну дії опціону.

Я новачок у опціонах і маю обмежений капітал; Чи варто мені розглядати можливість написання путів?

Пут-райтинг — це розширена опціонна стратегія, призначена для досвідчених трейдерів та інвесторів; такі стратегії, як розміщення опцій, забезпечених готівкою, також потребують значного капіталу. Якщо ви новачок у опціонах і маєте обмежений капітал, написання путу було б ризикованою спробою, а не рекомендованою.

Пут-опціони дозволяють власнику продати цінний папір за гарантованою ціною, навіть якщо ринкова ціна на цей цінний папір впала нижче. Це робить їх корисними для стратегій хеджування, а також для спекулятивних трейдерів. Разом з опціонами колл, пут є одними з основних похідних контрактів.

Коли настав час виконати опціонний контракт? Це питання, з яким іноді стикаються інвестори, тому що не завжди зрозуміло, який це оптимальний час для колл (купівлі) акцій чи пут (продажу) акцій, коли ви тримаєте довгий опціон колл або довгий опціон пут.

Приймаючи рішення, необхідно враховувати низку факторів, у тому числі скільки часу залишається в опціоні, чи скоро закінчується термін дії контракту та чи справді ви хочете купити чи продати базові акції.

Право на здійснення варіантів

Коли новачки вперше потрапляють у всесвіт опціонів, вони зазвичай починають із вивчення різних типів контрактів і стратегій. Наприклад, опціон колл — це контракт, який надає його власнику право, але не зобов’язання, купити 100 акцій базового акції, сплативши ціну страйку за акцію до дати закінчення терміну дії.

1.2. Методи управління інструментами хеджування

навпаки, пут-опціон являє собою право продати базові акції.

Знання оптимального часу для виконання опціонного контракту залежить від низки факторів, у тому числі від того, скільки часу залишилося до закінчення терміну дії та від того, чи дійсно інвестор хоче купити чи продати базові акції.

У більшості випадків опціони можна закрити (а не реалізувати) через взаємозалікові операції до закінчення терміну дії.

Немає великого сенсу використовувати опціони, які мають часову цінність, оскільки ця часова цінність буде втрачена в процесі.

Тримання акцій, а не опціонів може збільшити ризики та рівень маржі на брокерському рахунку.

Важливо розуміти, що власник опціону має право його реалізувати. Якщо ви володієте опціоном, ви не зобов’язані його виконувати; це твій вибір. Як виявилося, є вагомі причини не використовувати свої права як власника опціону. Натомість закриття опціону (продаючи його через компенсаційну транзакцію) часто є найкращим вибором для власника опціону, який більше не хоче утримувати позицію.

Зобов'язання перед Опціонами

Хоча власник довгострокового опціонного контракту має права, продавець або автор має зобов’язання. Пам’ятайте, що в опціонному контракті завжди є дві сторони: покупець і продавець. Зобов’язання продавця за позовом полягає в поставці 100 акцій за ціною виконання. Зобов'язання продавця пут-продажу полягає в придбанні 100 акцій за ціною виконання.

Коли продавець опціону отримує повідомлення про виконання, це означає, що він був призначений за контрактом. На цьому етапі автор опціону повинен дотримуватися контракту, якщо йому буде запропоновано виконати умови. Після того, як повідомлення про призначення доставлено, закрити позицію вже пізно, і вони повинні виконати умови контракту.

Процес здійснення та розподілу є автоматизованим, а продавець, який вибирається випадковим чином із доступного пулу інвесторів, які мають короткі опціонні позиції, отримує інформацію про те, коли транзакція відбувається. Таким чином, запас зникає з рахунку продавця виклику і замінюється відповідною сумою готівки; або акції з'являються на рахунку продавця пут, а готівка для купівлі цих акцій вилучається.

Чотири причини не використовувати опціон

Розглянемо приклад опціону колл на корпорацію XYZ із ціною виконання 90, терміном дії в жовтні та ціною акцій 99 доларів за акцію. Один колл означає право придбати 100 акцій за 90 доларів США за кожну, і зараз контракт торгується за 9,50 доларів США за контракт (950 доларів США за один контракт, оскільки множник для опціонів на акції дорівнює 100).

Зараз XYZ торгується за 99,00 доларів США.

Ви володієте одним опціоном колл XYZ Oct 90.

Кожен опціон колл дає право купити 100 акцій за ціною виконання.

Опціон колл XYZ Oct 90 коштує 9,50 доларів США.

Жовтень закінчується через два тижні.

1. Значення часу

Низка факторів визначає вартість опціону, включаючи час, що залишився до закінчення терміну дії, і співвідношення ціни страйку та ціни акції. Якщо, наприклад, термін дії одного контракту закінчується через два тижні, а інший контракт на ту саму акцію та таку саму ціну страйку закінчується через шість місяців, опціон із шістьма місяцями, що залишилися, коштуватиме більше, ніж опціон із лише двома тижнями. Він має більше значення часу, що залишився.

Якщо акція торгується за 99 доларів, а колл 90 жовтня торгується 9,50

доларів, як у прикладі, контракт становить 9 доларів у грошах, що означає, що акції можна продавати за 90 доларів і продавати за 99 доларів, щоб отримати прибуток у 9 доларів на акцію. Опціон має 9 доларів внутрішньої вартості та має додаткові 50 центів часової вартості, якщо він торгується за 9,50 доларів. Контракт без грошей (скажімо, дзвінок 100 жовтня) складається лише з часової вартості.

Рідко має сенс виконувати опціон, який має часову вартість, що залишилася, оскільки ця часова вартість втрачена. Наприклад, було б краще продати колл 90 жовтня за 9,50 доларів, а не виконувати контракт (колл акції за 90 доларів, а потім продати їх за 99 доларів). Прибуток від продажу 100 акцій із прибутком у розмірі 9 доларів США на акцію становить 900 доларів США, якщо опціон реалізовано, тоді як продаж колл за 9,50 доларів США дорівнює 950 доларам США премії за опціони. Іншими словами, інвестор залишає на столі 50 доларів, реалізуючи опціон, а не продаючи його.

Крім того, рідко має сенс виконувати безгрошовий контракт. Наприклад, якщо інвестор має довгострокову позицію до 100 жовтня, а акція коштує 99 доларів, немає жодних причин використовувати колл 100 жовтня та купувати акції за 100 доларів, коли ринкова ціна становить 99 доларів.

2. Підвищені ризики

Коли ви володієте опціоном колл, найбільше, що ви можете втратити, це вартість опціону або 950 доларів США на колл XYZ жовтень 90. Якщо акції зростають, ви все ще маєте право заплатити 90 доларів за акцію, і вартість колл збільшиться. Щоб отримати прибуток від підвищення ціни, необов’язково володіти акціями, і ви нічого не втрачаєте, продовжуючи утримувати опціон колл. Якщо ви вирішите, що хочете володіти акціями (замість опціону колл) і скористатися ним, ви фактично продаєте свій опціон за нульовою ціною та купуєте акції за 90 доларів США за акцію.

Припустімо, минув тиждень, і компанія зробила несподіване оголошення. Ринку не подобаються новини, і акції падають до 83 доларів. Це прикро. Якщо ви володієте опціоном колл, він втратив багато, можливо, майже нічого не вартий, і

ваш рахунок може впасти на 950 доларів. Проте, якщо ви використали опціон і володіли акціями до падіння, вартість вашого рахунку зменшилася на 1600 доларів США, або на різницю між 9900 і 8300 доларів США. Це не ідеально, тому що ви втратили додаткові 650 доларів.

Рідко має сенс виконувати опціон, який має часову вартість, що залишилася, оскільки ця часова вартість втрачена. Наприклад, було б краще продати колл 90 жовтня за 9,50 доларів, а не виконувати контракт (колл акції за 90 доларів, а потім продати їх за 99 доларів). Прибуток від продажу 100 акцій із прибутком у розмірі 9 доларів США на акцію становить 900 доларів США, якщо опціон реалізовано, тоді як продаж колл за 9,50 доларів США дорівнює 950 доларам США премії за опціони. Іншими словами, інвестор залишає на столі 50 доларів, реалізуючи опціон, а не продаючи його.

Крім того, рідко має сенс виконувати безгрошовий контракт. Наприклад, якщо інвестор має довгострокову позицію до 100 жовтня, а акція коштує 99 доларів, немає жодних причин використовувати колл 100 жовтня та купувати акції за 100 доларів, коли ринкова ціна становить 99 доларів.

2. Підвищені ризики

Коли ви володієте опціоном колл, найбільше, що ви можете втратити, це вартість опціону або 950 доларів США на колл XYZ жовтень 90. Якщо акції зростають, ви все ще маєте право заплатити 90 доларів за акцію, і вартість колл збільшиться. Щоб отримати прибуток від підвищення ціни, необов’язково володіти акціями, і ви нічого не втрачаєте, продовжуючи утримувати опціон колл. Якщо ви вирішите, що хочете володіти акціями (замість опціону колл) і скористатися ним, ви фактично продаєте свій опціон за нульовою ціною та купуєте акції за 90 доларів США за акцію.

Припустімо, минув тиждень, і компанія зробила несподіване оголошення. Ринку не подобаються новини, і акції падають до 83 доларів. Це прикро. Якщо ви володієте опціоном колл, він втратив багато, можливо, майже нічого не вартий, і ваш рахунок може впасти на 950 доларів. Проте, якщо ви використали опціон і володіли акціями до падіння, вартість вашого рахунку зменшилася на 1600

доларів США, або на різницю між 9900 і 8300 доларів США. Це не ідеально, тому що ви втратили додаткові 650 доларів.

3. Трансакційні витрати

Коли ви продаєте опціон, ви зазвичай платите комісію. Коли ви виконуєте опціон, ви зазвичай платите комісію за виконання та другу комісію за купівлю чи продаж акцій. Ця комбінація, ймовірно, коштуватиме більше, ніж простий продаж опціону, і немає потреби давати брокеру більше грошей, коли ви нічого не отримуєте від угоди. (Однак витрати відрізнятимуться, і деякі брокери зараз пропонують торгівлю без комісії, тому варто робити підрахунки на основі структури винагороди вашого брокера).

3. Трансакційні витрати

Коли ви продаєте опціон, ви зазвичай платите комісію. Коли ви виконуєте опціон, ви зазвичай платите комісію за виконання та другу комісію за купівлю чи продаж акцій. Ця комбінація, ймовірно, коштуватиме більше, ніж простий продаж опціону, і немає потреби давати брокеру більше грошей, коли ви нічого не отримуєте від угоди. (Однак витрати відрізнятимуться, і деякі брокери зараз пропонують торгівлю без комісії, тому варто робити підрахунки на основі структури винагороди вашого брокера).

4. Вища маржа

Коли ви конвертуєте опціон колл в акції шляхом виконання, ви тепер володієте акціями. Ви повинні використовувати готівку, яка більше не приноситиме відсотків, для фінансування транзакції або позичити готівку у свого брокера та сплатити відсотки за маржинальною позикою. В обох випадках ви втрачаєте гроші без компенсаційного прибутку. Замість цього просто тримайте або продайте опціон і уникайте додаткових витрат.

Опціони підлягають автоматичному виконанню після закінчення терміну дії, що означає, що будь-який контракт, який знаходиться в грошах на момент закінчення терміну дії, буде виконано відповідно до правил клірингової корпорації опціонів.

Два винятки

Іноді акція виплачує великі дивіденди, і використання опціону колл для отримання дивідендів може бути доцільним. Або, якщо ви володієте опціоном, який має великі гроші, ви не зможете продати його за справедливою вартістю. Проте, якщо ставки занадто низькі, краще використати опціон на купівлю чи продаж акцій. Порахуй.

Існують вагомі причини не використовувати опціон до закінчення терміну дії. Насправді, якщо ви не хочете мати позицію в базових акціях, часто неправильно використовувати опціон, а не продавати його. Якщо термін дії контракту закінчується, і ви не бажаєте, щоб він реалізовувався, то обов'язково закрийте його через взаємозаліковий продаж, інакше контракт буде автоматично виконано відповідно до правил Корпорації клірингу опцій.

Базовий, коли він використовується в торгівлі акціями, — це звичайні акції, які повинні бути надані під час виконання варранту або коли конвертована облігація чи конвертована привілейована акція конвертуються у звичайні акції.

Ціна базового активу є основним фактором, який визначає ціни похідних цінних паперів, варантів і конвертованих цінних паперів. Таким чином, зміна ціни базового активу призводить до одночасної зміни ціни пов'язаного з ним похідного активу.

Базовий відноситься до цінних паперів або активів, які повинні бути доставлені під час виконання контракту або ордера.

У похідних фінансових інструментах базовим є цінний папір або актив, який забезпечує грошовий потік до похідного інструменту.

Основою похідного інструменту може бути актив, індекс або навіть інший похідний інструмент.

Для конвертованих цінних паперів базовим є акція, яку можна обміняти на купюру.

Базові активи, як правило, менш мінливі, ніж їхні похідні.

Розуміння базового

Базовий стосується як акцій, так і похідних інструментів. Контракти на

похідні фінансові інструменти зазвичай структуровані навколо ціни або вартості іншого активу, наприклад ціни акцій. У цьому випадку акція є базовим активом похідного інструменту. Коли ціна базової акції зростає, ринкова ціна похідного фінансового інструменту також може зрости або знизитися.

У ф'ючерсних контрактах базовим є товар, наприклад золото, нафта або пшениця. Якщо ці товарні ринки зіткнуться з перебоями, це також вплине на ф’ючерси, які використовують цей товар як основу.

Конвертовані кошти також структуровані навколо базового активу, іноді з використанням функцій, подібних до похідних інструментів. Це борги, які можуть бути погашені як облігації або, за певних умов, також можуть бути погашені акціями компанії. Оскільки вартість акцій впливатиме на вартість конвертованого, акції описуються як базовий актив для конвертованого.

Хоча базовий актив зазвичай використовується для позначення активів, він також може бути процентною ставкою, контрольним показником або навіть іншим похідним інструментом.

Похідні фінансові інструменти

Термін «базовий» найчастіше з’являється стосовно похідних контрактів, які часто структуровані навколо іншого активу. Торгівля опціонами є однією з найпопулярніших торгів похідними інструментами, під час якої трейдери роблять складні ставки на майбутню ціну певних акцій або товарів. Якщо умови контракту виконуються, трейдер може отримати прибуток.

Однак базовий інструмент похідного інструменту не завжди є активом. Існують також похідні інструменти, в основі яких лежить еталонний індекс, процентна ставка або інший важливий фінансовий показник. Коли цей показник зростає або падає, похідні інструменти, які використовують цей показник як основу, бачать зростання або падіння ціни. Базовий інструмент може бути навіть іншим похідним.

Багато процентних свопів використовують ставку забезпеченого фінансування овернайт (SOFR) для обміну грошовими потоками між двома

суб'єктами. Коли базова ставка SOFR зростає, вартість свопу також змінюється.

Плюси і мінуси базового інструменту

Інвестуючи в деривативи, важливо розуміти інвестиційні характеристики базового активу або індексу. Кожен актив має власний профіль ризику, який також впливає на контракти, які використовують його як основу. Акції піддаються впливу інвестиційного ризику, облігації несуть ризик дефолту, а інші похідні інструменти піддаються впливу ринкового ризику.

Однак базові активи, як правило, менш мінливі, ніж їхні похідні. Вартість опціону кол або пут може впасти до нуля, коли він наближається до закінчення терміну дії; хоча ціни на акції також можуть коливатися, навряд чи вони повністю втратять вартість.

Коли актив використовується як основа деривативу або ф'ючерсного контракту, це має перевагу у забезпеченні додаткової ліквідності та обсягу ринку для цього активу, який міг бути недоступним на спотовому ринку.

Наприклад, коли трейдер купує або продає опціонний контракт, він торгує зобов'язанням купити або продати базовий цінний папір. Якщо опціон реалізується, хтось повинен буде купити цей цінний папір, тим самим збільшуючи ліквідність ринку.

Основним недоліком є небезпека того, що на базові активи можуть негативно вплинути спекуляції на ринках деривативів. Під час житлової кризи 2007 року ціни на нерухомість різко зросли, частково через спекулятивну торгівлю іпотечними цінними паперами та дуже складними деривативами. Коли бульбашки похідних інструментів зруйнувалися, ціни на базові активи також впали.

Переваги та недоліки базового інструменту

Торгівля деривативами надає додаткову ліквідність і обсяг базовим спотовим ринкам

Базові активи виграють від наявності добре організованого та структурованого торгового ринку.

Базові активи, як правило, менш мінливі, ніж їхні похідні.

Спекулятивна поведінка може негативно вплинути на базові активи.

Кожен базовий актив має власний профіль ризику, який може вплинути на його похідні інструменти.

Приклад базового

Два найпоширеніші типи похідних інструментів називаються колами та путами. Контракт на деривати колл дає власнику право, але не зобов'язання, купити певну акцію чи актив за певною ціною виконання. Якщо компанія А торгується на рівні 5 доларів, а ціна страйку становить 3 долари, ціна акції має тенденцію до зростання, колл теоретично коштує 2 долари. У цьому випадку базовим є акція за ціною 5 доларів, а похідним інструментом є колл за ціною 2 долари.

Контракт на похідний інструмент пут дає власнику право, але не зобов'язання, продати певну акцію за заданою ціною виконання. Якщо компанія А торгується на рівні 5 доларів, а ціна страйку становить 7 доларів, ціна акції має тенденцію вниз, пут торгується на 2 долари в грошах і теоретично коштує 2 долари. У цьому випадку базовим є акція за ціною 5 доларів, а похідним інструментом є пут-контракт за ціною 2 долари. І кол, і пут залежать від цінових коливань базового активу, яким у даному випадку є ціна акцій компанії А.

Що відбувається, коли ціна базового активу зростає?

Зміни ціни на базовий актив зазвичай також спричиняють зміни ціни на його похідні інструменти. Наприклад, опціон колл являє собою право купити певну акцію за певною ціною. Якщо базова акція коштує на 3 долари вище, ніж ціна виконання, ціна опціону становить близько 3 доларів. Якщо під час закінчення терміну дії базовий актив падає нижче страйк-ціни, опціон має вартість 0 доларів США.

Чи є акція базовим активом?

Акції можуть бути базовими активами, якщо навколо них структуровано похідний інструмент. Акції зазвичай використовуються як базовий актив для опціонів колл і пут, які представляють складні ставки.

РОЗДІЛ 2
ЗАХИСНІ МЕХАНІЗМИ НА РИНКУ ХЕДЖУВАННЯ

2.1. Гарантії учасникам ринку цінних паперів

Варанти — це похідні інструменти, які дають право, але не зобов'язання, купувати чи продавати цінний папір — найчастіше акції — за певною ціною до закінчення терміну дії. Ціна, за якою базовий цінний папір може бути куплений або проданий, називається ціною виконання або ціною виконання. Американський варрант може бути використаний у будь-який час у день закінчення або до дати закінчення терміну дії, тоді як європейські варанти можуть бути використані лише після закінчення терміну дії. Варанти, які дають право придбати цінний папір, відомі як колл-варранти; ті, які дають право продати цінний папір, відомі як пут-варанти.

Оголені варанти випускаються самостійно, без супровідних облігацій або привілейованих акцій.

Існують різноманітні варранти, такі як традиційні, голі, весільні та покриті.

Інвестори можуть вважати торгові варранти складною справою.

Як працює ордер

Варанти багато в чому схожі на опціони, але відрізняють їх кілька ключових відмінностей. Варранти, як правило, випускаються самою компанією, а не третьою стороною, і вони частіше продаються поза біржею, ніж на біржі. Інвестори не можуть виписувати варанти, як вони можуть виписувати опціони.

На відміну від опціонів, варанти розбавляють. Коли інвестор виконує варрант, він отримує щойно випущені акції, а не акції, що вже знаходяться в обігу. Варанти, як правило, мають набагато довший період між випуском і закінченням терміну дії, ніж опціони, роки, а не місяці.

Варранти не приносять дивідендів і не мають права голосу. Інвесторів

приваблюють варанти як засіб використання позицій у цінних паперах, страхування від ризику зниження (наприклад, шляхом поєднання пут-варранту з довгою позицією в базових акціях) або використання арбітражних можливостей.

Варранти більше не є поширеними в Сполучених Штатах, але активно торгуються в Гонконзі, Німеччині та інших країнах.

Традиційні варранти випускаються в поєднанні з облігаціями, які, у свою чергу, називаються облігаціями, пов'язаними з варрантами, як підсолоджувач, що дозволяє емітенту пропонувати нижчу ставку купона. Ці варанти часто відокремлюються, тобто їх можна відокремити від облігації та продати на вторинних ринках до закінчення терміну дії. Відокремлюваний варрант також може бути виданий у поєднанні з привілейованими акціями.

Варранти не відокремлюються, і інвестор повинен відмовитися від облігацій або привілейованих акцій, з якими «одружений» варрант, щоб скористатися ним.

Покриті варранти випускаються фінансовими установами, а не компаніями, тому нові акції не випускаються під час виконання покритих варантів. Швидше, варранти «покриті» тим, що установа-емітент уже володіє основними акціями або може якимось чином їх придбати. Цінні папери, що лежать в основі, не обмежуються акціонерним капіталом, як це стосується інших типів варрантів, але можуть бути валютами, товарами або будь-якою кількістю інших фінансових інструментів.

Торгівля варрантами та пошук інформації про варранти може бути важкою та займає багато часу, оскільки більшість варрантів не котируються на основних біржах, а дані про випуски варрантів не є доступними безкоштовно.

Коли варрант котирується на біржі, його тикер часто буде символом звичайних акцій компанії з буквою W у кінці. Наприклад, варранти Abeona Therapeutics Inc (ABEO) були зареєстровані на Nasdaq під символом ABEOW.

В інших випадках буде додано Z або букву, що позначає конкретну проблему (A, B, C…).

Як правило, варанти торгуються з премією, яка може зменшуватися в міру наближення терміну дії. Як і у випадку з опціонами, варанти можуть оцінюватися за моделлю Блека Шоулза.

Чим похідні варанти відрізняються від опціонів?

Як похідні варанти, так і опціони дають власнику право купити або продати акції за встановленою ціною до визначеної дати. Однак опціони котируються на біржі та продаються від інвестора до інвестора, тоді як похідні варранти випускає сама компанія.

Що означає похідний варрант бути розбавляючим?

Похідний варрант є розріджувальним, після чого він розбавляє або зменшує власність кожного акціонера в компанії-емітенти. Якщо у вас є гарантія, яка дозволяє вам купити 1 акцію компанії, яка наразі має 10 акцій в обігу, і ви використовуєте, кількість акцій в його обігу збільшується до 11. Ви отримуєте право власності, тоді як кожен інший акціонер втрачає відсоток своєї частки в компанії.

Що станеться, якщо закінчиться термін дії похідного варранту?

Якщо термін дії ордера закінчується без його виконання, він стає безцінним. Власник варранту більше не може використовувати його для купівлі акцій компанії-емітента.

Навіщо купувати похідні варанти замість опціонів?

Похідні варанти мають деякі переваги перед опціонами. Наприклад, вони мають набагато довший термін дії та часто пов’язані з уже цінними цінними паперами, такими як облігації.

Суть

Похідні варанти – це складний тип цінних паперів, які не є широко проданими. Вони дають інвесторам можливість придбати акції компанії, але їх важко дослідити, а витрати на торгівлю можуть бути високими.

Що таке конвертована облігація?

Конвертована облігація — це корпоративний борговий цінний папір із фіксованим доходом, який приносить відсотки, але може бути конвертований у

заздалегідь визначену кількість звичайних акцій або акцій. Конвертація облігації в акції може бути здійснена в певний час протягом терміну дії облігації та зазвичай на розсуд власника облігації.

Як гібридний цінний папір, ціна конвертованої облігації особливо чутлива до змін процентних ставок, ціни базової акції та кредитного рейтингу емітента.

Конвертована облігація виплачує відсотки з фіксованим доходом, але може бути конвертована в заздалегідь визначену кількість простих акцій.

Конвертація облігації в акції відбувається в певний час протягом терміну дії облігації та зазвичай на розсуд власника облігації.

Конвертована облігація пропонує інвесторам тип гібридного цінного паперу, який має такі риси облігації, як виплата відсотків, а також має можливість володіти основними акціями.

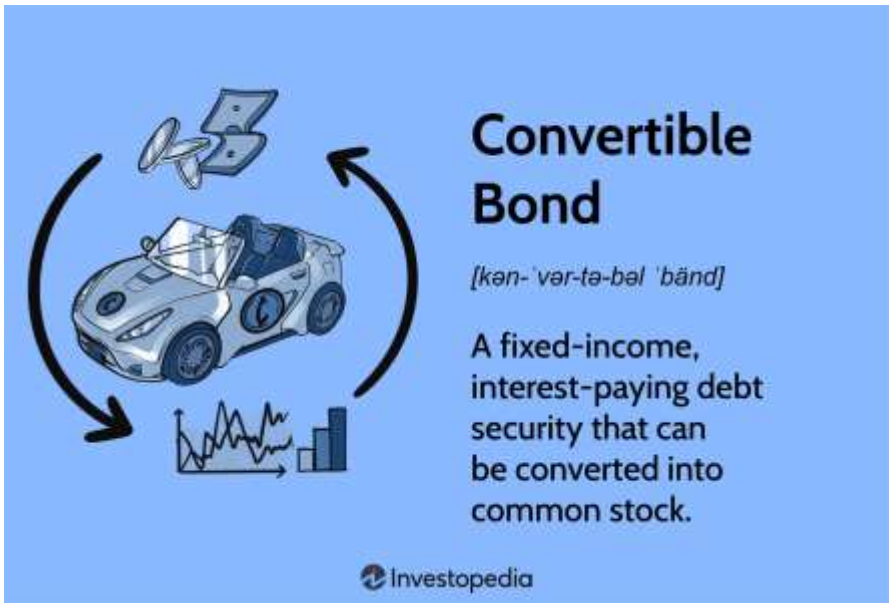

Рис.2.1. Форма конвертованого бонду

Термін «базовий» найчастіше з’являється стосовно похідних контрактів, які часто структуровані навколо іншого активу. Торгівля опціонами є однією з найпопулярніших торгів похідними інструментами, під час якої трейдери роблять складні ставки на майбутню ціну певних акцій або товарів. Якщо умови контракту виконуються, трейдер може отримати прибуток.

Однак базовий інструмент похідного інструменту не завжди є активом. Існують також похідні інструменти, в основі яких лежить еталонний індекс, процентна ставка або інший важливий фінансовий показник. Коли цей показник зростає або падає, похідні інструменти, які використовують цей показник як основу, бачать зростання або падіння ціни. Базовий інструмент може бути навіть іншим похідним.

Багато процентних свопів використовують ставку забезпеченого фінансування овернайт (SOFR) для обміну грошовими потоками між двома суб'єктами. Коли базова ставка SOFR зростає, вартість свопу також змінюється.

Плюси і мінуси базового інструменту

Інвестуючи в деривативи, важливо розуміти інвестиційні характеристики базового активу або індексу. Кожен актив має власний профіль ризику, який також впливає на контракти, які використовують його як основу. Акції піддаються впливу інвестиційного ризику, облігації несуть ризик дефолту, а інші похідні інструменти піддаються впливу ринкового ризику.

Однак базові активи, як правило, менш мінливі, ніж їхні похідні. Вартість опціону кол або пут може впасти до нуля, коли він наближається до закінчення терміну дії; хоча ціни на акції також можуть коливатися, навряд чи вони повністю втратять вартість.

Коли актив використовується як основа деривативу або ф'ючерсного контракту, це має перевагу у забезпеченні додаткової ліквідності та обсягу ринку для цього активу, який міг бути недоступним на спотовому ринку.

Наприклад, коли трейдер купує або продає опціонний контракт, він торгує зобов'язанням купити або продати базовий цінний папір. Якщо опціон реалізується, хтось повинен буде купити цей цінний папір, тим самим збільшуючи ліквідність ринку.

Основним недоліком є небезпека того, що на базові активи можуть негативно вплинути спекуляції на ринках деривативів. Під час житлової кризи 2007 року ціни на нерухомість різко зросли, частково через спекулятивну торгівлю іпотечними цінними паперами та дуже складними деривативами. Коли

бульбашки похідних інструментів зруйнувалися, ціни на базові активи також впали.

Переваги та недоліки базового інструменту

Торгівля деривативами надає додаткову ліквідність і обсяг базовим спотовим ринкам

Базові активи виграють від наявності добре організованого та структурованого торгового ринку.

Базові активи, як правило, менш мінливі, ніж їхні похідні.

Спекулятивна поведінка може негативно вплинути на базові активи.

Кожен базовий актив має власний профіль ризику, який може вплинути на його похідні інструменти.

Приклад базового

Два найпоширеніші типи похідних інструментів називаються колами та путами. Контракт на дериватив колл дає власнику право, але не зобов'язання, купити певну акцію чи актив за певною ціною виконання. Якщо компанія А торгується на рівні 5 доларів, а ціна страйку становить 3 долари, ціна акції має тенденцію до зростання, колл теоретично коштує 2 долари. У цьому випадку базовим є акція за ціною 5 доларів, а похідним інструментом є колл за ціною 2 долари.

Контракт на похідний інструмент пут дає власнику право, але не зобов'язання, продати певну акцію за заданою ціною виконання. Якщо компанія А торгується на рівні 5 доларів, а ціна страйку досягла 7 доларів, ціна акції має тенденцію вниз, пут торгується на 2 долари грошей і теоретично коштує 2 долари. У цьому випадку базовим є акція за ціною 5 доларів, а похідним інструментом є пут-контракт за ціною 2 долари. І кол, і пут залежать від цінових коливань базового активу, яким у даному випадку є ціна акцій компанії А.

Що відбувається, коли ціна базового активу зростає?

Зміни ціни на базовий актив зазвичай також спричиняють зміни ціни на його похідні інструменти. Наприклад, опціон колл являє собою право купити певну акцію за певною ціною. Якщо базова акція коштує на 3 долари вище, ніж

ціна виконання, ціна опціону становить близько 3 доларів. Якщо на момент закінчення терміну дії базовий актив падає нижче ціни страйку, опціон має вартість 0 доларів США.

Чи є акція базовим активом?

Акції можуть бути базовими активами, якщо навколо них структуровано похідний інструмент. Акції зазвичай використовуються як базовий актив для опціонів колл і пут, які представляють складні ставки на майбутню ціну акцій. Акції також можуть бути базовими для конвертованого боргу, який можна конвертувати в акції, якщо виконуються певні умови.

Що таке основні базові активи?

Найпоширенішими базовими активами є акції, товари, облігації та валюта. Однак існують також похідні інструменти з більш абстрактними цінностями, що лежать в основі, наприклад відсотки та базові ставки.

Змагайтеся без ризику зі 100 000 доларів віртуальної готівки

Перевірте свої торгові навички за допомогою нашого БЕЗКОШТОВНОГО симулятора акцій. Змагайтеся з тисячами трейдерів Investopedia та торгуйте на вершину! Надсилайте угоди у віртуальному середовищі, перш ніж почати ризикувати власними грошима. Практикуйте торгові стратегії, щоб, коли ви будете готові вийти на реальний ринок, ви мали потрібну практику.

Що таке індексний варіант?

Опціон на індекс — це похідний фінансовий інструмент, який дає власнику право (але не зобов’язання) купувати чи продавати вартість базового індексу, наприклад індексу S&P 500, за заявленою ціною виконання. Фактичні акції не купуються і не продаються. Часто індексний опціон використовує індексний ф’ючерсний контракт як базовий актив.

Індексні опціони завжди розраховуються готівкою і зазвичай є опціонами європейського типу, тобто вони розраховуються лише в день погашення та не мають резерву для дострокового виконання.

Опціони на індекси – це опціонні контракти, які використовують базовий індекс або ф’ючерсний контракт на основі цього індексу як базовий інструмент.

Індексні опціони є типово європейським і розраховуються готівкою за вартість індексу після закінчення терміну дії.

Як і всі опціони, індексні опціони надають покупцеві право, але не зобов'язують, йти на довгу (для колл) або коротку (для пут) вартість індексу за заздалегідь визначеною ціною виконання.

Розуміння параметра індексу

Індексні опціони кол і пут — це популярні інструменти, які використовуються для торгівлі основним напрямком базового індексу, піддаючи ризику дуже невеликий капітал. Потенціал прибутку для індексних опціонів колл необмежений, тоді як ризик обмежений премією, сплаченою за опціон. Для індексних пут-опціонів ризик також обмежується сплаченою премією, тоді як потенційний прибуток обмежується рівнем індексу за вирахуванням сплаченої премії, оскільки індекс ніколи не може опускатися нижче нуля.

Окрім потенційного отримання прибутку від загальних змін на рівні індексу, опціони індексу можна використовувати для диверсифікації портфеля, коли інвестор не бажає інвестувати безпосередньо в акції, що лежать в основі індексу. Індексні опціони також можна використовувати для хеджування конкретних ризиків у портфелі. Зауважте, що в той час як американські опціони можуть бути використані в будь-який час до закінчення терміну дії, індексні опціони, як правило, є європейськими і можуть бути використані лише після закінчення терміну дії.

Замість того, щоб безпосередньо відстежувати індекс, більшість варіантів індексів фактично використовують індексний ф'ючерсний контракт як базовий цінний папір. Таким чином, опціон на ф'ючерсний контракт S&P 500 можна розглядати як другу похідну від індексу S&P 500, оскільки ф'ючерси самі по собі є похідними від індексу.

Таким чином, існує більше змінних, які слід враховувати, оскільки і опціон, і ф'ючерсний контракт мають дати закінчення терміну дії та власні профілі ризику/винагороди. З такими варіантами індексів контракт має множник, який

визначає загальну премію або сплачену ціну. Зазвичай множник дорівнює 100. Проте S&P 500 має 250-кратний множник.

Приклад параметра індексу

Уявіть собі гіпотетичний індекс під назвою Index X, який наразі має рівень 500. Припустімо, що інвестор вирішив придбати опціон колл на індекс X із страйковою ціною 505. Якщо цей опціон колл 505 коштує 11 доларів США, то весь контракт коштує 1100 доларів США. — або 11 доларів на множник 100.

Важливо зазначити, що базовим активом у цьому контракті є не будь-яка окрема акція чи набір акцій, а скоріше грошовий рівень індексу, скоригований за допомогою мультиплікатора. У цьому прикладі це 50 000 доларів США, або 500 x 100 доларів США. Замість того, щоб інвестувати 50 000 доларів США в акції індексу, інвестор може купити опціон за 1100 доларів США та використати решту 48 900 доларів США в іншому місці.

Ризик, пов’язаний з цією торгівлею, обмежений 1100 дол. Точкою беззбитковості торгівлі опціоном колл на індекс є ціна виконання плюс сплачена премія. У цьому прикладі це 516, або 505 плюс 11. На будь-якому рівні вище 516 ця конкретна торгівля стає прибутковою.

Якщо на момент закінчення терміну індексу рівень індексу становить 530, власник цього опціону колл скористається ним і отримає 2500 доларів США готівкою від іншої сторони угоди, або (530 – 505) x 100 доларів США. За вирахуванням сплаченої початкової премії ця торгівля приносить прибуток у розмірі 1400 доларів США.

Який найкращий варіант індексу?

Незважаючи на те, що немає «найкращих», коли справа доходить до опціонів, згідно з даними Чиказької біржі бірж найбільш широко торгуються опціони на індекс S&P 500 (SPX) та індекс волатильності Cboe (VIX).

Як оподатковуються індексні опціони?

Оскільки трейдери навряд чи будуть тримати опціони більше року, ці інструменти оподатковуються як короткостроковий приріст капіталу. Однак опціони на індекси на широкій основі оподатковуються згідно з правилом 60/40:

60% прибутку розглядаються як довгостроковий прибуток, а 40% як короткостроковий прибуток, незалежно від періоду утримання. Ці податкові переваги дають широким індексним опціонам перевагу перед іншими опціонними інструментами.

Коли ви торгуєте опціоном на індекс, ви фактично купуєте право купувати або продавати ф'ючерсний контракт на базовий індекс. Оскільки ці ф'ючерси самі по собі є похідними інструментами, опціон на індекс можна вважати другою похідною від основного індексу.

2.2. Розрахунок відносних показників опціонів

Індексні опціони дають трейдерам можливість хеджувати свої портфелі за допомогою широкого перерізу ринку. Як і з іншими опціонами, важливо розуміти, як терміни дії та страйк-ціни впливають на їх вартість. На відміну від деяких інших опціонів, індексні опціони зазвичай розраховуються готівкою і не можуть бути викуплені до закінчення терміну дії.

Що таке опціон процентної ставки?

Опціон на відсоткову ставку – це похідний фінансовий інструмент, який дозволяє власнику отримати вигоду від змін процентних ставок. Інвестори можуть спекулювати на напрямі процентних ставок за допомогою опціонів процентної ставки. Він схожий на опціон акцій і може бути опціоном пут або кол. Опціони на відсоткову ставку – це опціонні контракти на ставку облігацій, як цінні папери казначейства США.

Опціони на відсоткову ставку – це похідні фінансові інструменти, які дозволяють інвесторам хеджувати або спекулювати на спрямованих змінах процентних ставок. Опціон колл дозволяє інвесторам отримувати прибуток, коли ставки зростають, а опціони пут дозволяють інвесторам отримувати прибуток, коли ставки падають.

Опціони на відсоткову ставку розраховуються готівкою, що є різницею між ціною виконання опціону та вартістю розрахунку за виконанням, яка визначається переважаючою дохідністю спот.

Опціони на відсоткову ставку мають умови виконання опціонів у європейському стилі, що означає, що власник може скористатися своїми опціонами лише після закінчення терміну дії.

Про що говорять варіанти процентної ставки?

Як і опціони на акціонерний капітал, опціон на відсоткову ставку передбачає надбавку або вартість укладення контракту. Опціон колл дає власнику право, але не зобов'язує, отримати вигоду від зростання процентних ставок. Інвестор, який тримає опціон колл, отримує прибуток, якщо після закінчення терміну дії опціону процентні ставки зросли й торгуються за ставкою, яка є вищою за ціну страйку та достатньо високою, щоб покрити премію, сплачену за укладення контракту.

І навпаки, процентна ставка пут дає власнику право, але не зобов'язує, отримати вигоду від падіння процентних ставок. Якщо відсоткові ставки падають нижче ціни страйку та є достатньо низькими, щоб покрити сплачену премію, опціон є прибутковим або грошовим. Вартість опціону в 10 разів перевищує базову дохідність казначейства для цього контракту. Казначейство, яке має прибутковість 6%, матиме базову вартість опціону на ринку опціонів у 60 доларів США. Коли казначейські ставки змінюються або змінюються, змінюються і базові значення їхніх опціонів. Якщо прибутковість 6% для казначейства зросте до 6,5%, базовий опціон збільшиться з 60 до 65 доларів.

Крім відвертих спекуляцій щодо напряму процентних ставок, портфельні менеджери та установи також використовують опціони на процентну ставку для хеджування ризику процентної ставки. Опціони на відсоткову ставку можна укладати, використовуючи короткострокову та довгострокову прибутковість або те, що зазвичай називають кривою прибутковості, що означає нахил прибутковості казначейських облігацій у часі. Якщо короткострокові казначейські зобов'язання, такі як дворічні казначейські облігації, мають нижчу прибутковість,

ніж довгострокові казначейські зобов'язання, такі як прибутковість 30-річних, крива дохідності є висхідною. Якщо довгострокова прибутковість нижча за короткострокову, то крива називається спадною.

Опціони на відсоткову ставку офіційно торгуються через CME Group, одну з найбільших бірж ф'ючерсів та опціонів у світі. Регулюванням цих опціонів керує Комісія з цінних паперів і бірж (SEC). Інвестор може використовувати опціони на казначейські облігації та ноти, а також ф'ючерси на євродолар.

Опціони на відсоткову ставку мають умови виконання опціонів у європейському стилі, що означає, що власник може скористатися своїми опціонами лише після закінчення терміну дії. Обмеження виконання опціонів спрощує їх використання, оскільки усуває ризик дострокової купівлі або продажу опціонного контракту. Страйкові значення опціону на ставку є прибутковістю, а не одиницею ціни. Крім того, доставка цінних паперів не передбачається. Натомість опціони на відсоткову ставку розраховуються готівкою, яка є різницею між ціною виконання опціону та вартістю розрахунку за виконанням, яка визначається переважаючою спот-дохідністю.

Приклад опціону процентної ставки

Якщо інвестор хоче спекулювати на зростаючих відсоткових ставках, він може придбати опціон колл на 30-річні казначейські зобов'язання з ціною страйку 60 доларів США та терміном дії 31 серпня. Премія за опціон колл становить 1,50 долара США за контракт. На ринку опціонів 1,50 дол. США множать на 100, щоб вартість одного контракту становила 150 дол. США, а два опціонні контракти колл коштували б 300 дол. Премія важлива, оскільки інвестор повинен заробити достатньо грошей, щоб покрити премію.

Якщо прибутковість зросте до 31 серпня, а опціон коштуватиме 68 доларів США на момент закінчення терміну дії, інвестор заробить різницю в 8 доларів США або 800 доларів США на основі множника 100. Якщо інвестор спочатку купив один контракт, чистий прибуток становитиме 650 доларів або 650 доларів США. $800 мінус $150 премії, сплаченої за участь у опціоні колл.

І навпаки, якби дохідність була нижчою 31 серпня, а опціон колл зараз коштував 55 доларів, термін дії опціону закінчився б безцінним, а інвестор втратив би премію в 150 доларів, сплачену за один контракт. Для опціону, термін дії якого закінчився, він став безціннішим, кажуть, що він «поза грошима». Іншими словами, його вартість дорівнює нулю, і покупець опціону втрачає всю сплачену премію.

Як і в інших варіантах, власнику не потрібно чекати закінчення терміну дії, щоб закрити позицію. Все, що потрібно зробити власнику, це продати опціон назад на відкритому ринку. Для продавця опціонів закриття позиції до закінчення терміну дії вимагає придбання еквівалентного опціону з таким самим страйком і терміном дії. Однак від розгортання угоди може виникнути прибуток або збиток, який є різницею між премією, спочатку сплаченою за опціон, і премією, отриманою від розгортання контракту.

Різниця між опціонами на відсоткову ставку та бінарними опціонами

Бінарний опціон — це похідний фінансовий продукт із фіксованою (або максимальною) виплатою, якщо термін дії опціону закінчується в грошах, або трейдер втрачає суму, яку він інвестував в опціон, якщо опціон закінчується без грошей. Успіх бінарного опціону, таким чином, ґрунтується на пропозиції «так» або «ні», отже, «бінарний». Бінарні опціони мають термін дії або час. На момент закінчення терміну дії ціна базового активу має бути на правильній стороні ціни виконання (на основі здійсненої торгівлі), щоб трейдер міг отримати прибуток.

Опціон на відсоткову ставку часто називають опціоном на облігації, і його можна сплутати з бінарними опціонами. Проте опціони на відсоткову ставку мають інші характеристики та структуру виплат, ніж бінарні опціони.

Обмеження варіантів процентної ставки

Оскільки опціони на відсоткову ставку є європейськими опціонами, їх не можна реалізувати достроково, як опціони в американському стилі. Однак контракт можна розірвати, уклавши взаємозаліковий контракт, але це не те саме, що реалізувати опціон.

Інвестори повинні мати чітке уявлення про ринок облігацій, інвестуючи в опціони на процентні ставки. Прибутковість казначейських облігацій і облігацій має фіксовану ставку, а дохідність казначейських облігацій змінюється обернено до цін на облігації.

У міру зростання прибутковості ціни на облігації падають, оскільки існуючі власники облігацій продають свої раніше придбані облігації, оскільки їхні облігації мають нижчу прибутковість, ніж поточний ринок. Іншими словами, на ринку зі зростаючими ставками існуючі власники облігацій не хочуть утримувати свої низькоприбуткові облігації до погашення. Натомість вони продають свої облігації та чекають, щоб у майбутньому купити облігації з вищим прибутком. У результаті, коли ставки зростають, ціни на облігації падають через розпродаж на ринку облігацій.

Комісія з цінних паперів і бірж США. «Ризик процентної ставки — коли процентні ставки зростають, ціни на облігації з фіксованою ставкою падають».

Що таке марнотратний актив?

Марнотратний актив — це об’єкт, який має обмежений термін служби і незворотно знижується в ціні з часом. Приклади включають амортизаційні основні засоби, такі як транспортні засоби та обладнання, і цінні папери зі спадом у часі, як опціони, які постійно втрачають часову вартість після покупки.

Марнотратний актив з часом втрачає свою вартість.

Транспортні засоби та машини є прикладами основних фондів, які витрачають активи.

Приклади марнування активів включають вичерпні ресурси, такі як нафтові свердловини або вугільні шахти.

На фінансових ринках опціони є марнотратним активом, оскільки їх часова вартість постійно зменшується до нуля після закінчення терміну дії.

Активи, які втрачають цінність

Будь-який актив, вартість якого зменшується, є марним активом. Вантажівка, яка використовується для комерційних цілей, з часом

зменшуватиметься. Бухгалтери намагаються кількісно визначити зменшення, призначаючи графік амортизації для визнання збитку.

Строковий поліс страхування життя або контракт на технічне обслуговування має термін дії та втратить свою цінність. Постачання природних ресурсів, таких як вугільна шахта чи нафтова свердловина, має обмежений термін служби, і його вартість зменшуватиметься в міру видобутку ресурсу та виснаження залишків. Власник розраховує швидкість виснаження, щоб досягти очікуваної тривалості життя.

Розтрата активів на фінансових ринках

На фінансових ринках опціони є найпоширенішим видом марнування активів. Вартість опціону складається з двох компонентів: часової вартості та внутрішньої вартості. З наближенням терміну дії опціону значення часу поступово знижується до нуля. Після закінчення терміну дії опціон вартий лише його внутрішньої вартості. Якщо він знаходиться в грошах (ITM), його вартість дорівнює різниці між ціною виконання та ціною базового активу. Якщо на ньому немає грошей (OTM), термін його дії закінчується.

Інші похідні контракти, такі як ф'ючерси, мають компонент втрати. Коли строк дії ф’ючерсного контракту наближається до закінчення, премія або дисконт зменшується. Лише премія або знижка втрачаються, а ф’ючерсний контракт щось вартий після закінчення терміну дії, на відміну від опціону OTM.

Інвестори спостерігають за терміном дії будь-яких похідних інструментів, особливо опціонів. Опціонні стратегії, як правило, є більш короткостроковими, термін дії більшості закінчується протягом одного року. Існують довгострокові опціони, які називаються довгостроковими цінними паперами на очікування акцій (LEAPS), термін дії яких закінчується через рік або довше.

РОЗДІЛ 3
ДИВЕРСИФІКАЦІЯ РИЗИКІВ В ПРОЦЕСІ ХЕДЖУВАННЯ

3.1. Опції диверсифікації активів в умовах кризи

Припустімо, трейдер купує опціонний контракт на SPDR Gold Shares (GLD). Якщо траст торгується за 127 доларів, вони купують опціон колл на гроші (ATM) зі страйком у 127 доларів. Ця опція не має внутрішньої цінності, оскільки це ATM, а не ITM. Опціон, термін дії якого закінчується через два місяці, має премію в розмірі 2,55 доларів США. Опціон коштує 255 доларів за опціонний контракт на 100 акцій (2,55 долара x 100 акцій).

Щоб покупець колл міг заробити гроші, ціна GLD має піднятися вище 129,55 дол. США (127 дол. США + 2,55 дол. США). Це точка беззбитковості. Якщо ціна GLD буде нижчою за 127 доларів США на момент закінчення терміну дії, термін дії опціону втратить цінність, і трейдер втратить 255 доларів США. Письменник зафіксував часову вартість або марну частину активу опціону, тоді як покупець її втратив.

Якщо після закінчення терміну дії опціону GLD торгується вище страйк-ціни на рівні 128 доларів США, покупець усе одно втратить гроші. Вони приносять 1 долар, але опціон коштує 2,55 долара, тому збиток становить 1,55 або 155 доларів, тобто прибуток автора опціону.

Якщо ціна GLD перевищує 129,55 доларів після закінчення терміну дії 132 долари, тоді покупець покриває вартість тимчасової вартості. Прибуток покупця становить $2,45 ($132 - $129,55), або $245 за контрактом. Письменник втрачає 245

доларів, якщо він написав опціон «голий колл», або має альтернативну вартість у розмірі 245 доларів, якщо він написав покритий колл.

Яка політика IRS щодо амортизації активів?

Публікація IRS 946 надає вказівки для платників податків щодо вимагання амортизації за втрату активів, таких як транспортні засоби.

Як трейдери опціонів користуються перевагами затухання з часом?

Трейдери опціонів можуть писати опціони, щоб скористатися перевагами спаду вартості в часі. Продавці опціонів збирають гроші під час укладення контракту та залишають усю суму, яка називається премією, якщо термін дії опціону закінчується. Навпаки, покупець опціонів втрачає премію, якщо термін дії опціону закінчується.

Окрім занепаду з часом, коли трейдери опціонів втрачають гроші

Припустімо, трейдер купує опціонний контракт на SPDR Gold Shares (GLD). Якщо траст торгується за 127 доларів, вони купують опціон колл на гроші (ATM) зі страйком у 127 доларів. Ця опція не має внутрішньої цінності, оскільки це ATM, а не ITM. Опціон, термін дії якого закінчується через два місяці, має премію в розмірі 2,55 доларів США. Опціон коштує 255 доларів за опціонний контракт на 100 акцій (2,55 долара x 100 акцій).

Щоб покупець колл міг заробити гроші, ціна GLD має піднятися вище 129,55 дол. США (127 дол. США + 2,55 дол. США). Це точка беззбитковості. Якщо ціна GLD буде нижчою за 127 доларів США на момент закінчення терміну дії, термін дії опціону втратить цінність, і трейдер втратить 255 доларів США. Письменник зафіксував часову вартість або марну частину активу опціону, тоді як покупець її втратив.

Якщо після закінчення терміну дії опціону GLD торгується вище страйк-ціни на рівні 128 доларів США, покупець усе одно втратить гроші. Вони приносять 1 долар, але опціон коштує 2,55 долара, тому збиток становить 1,55 або 155 доларів, тобто прибуток автора опціону.

Якщо ціна GLD перевищує 129,55 доларів після закінчення терміну дії 132 долари, тоді покупець покриває вартість тимчасової вартості. Прибуток покупця

становить $2,45 ($132 - $129,55), або $245 за контрактом. Письменник втрачає 245 доларів, якщо він написав опціон «голий колл», або має альтернативну вартість у розмірі 245 доларів, якщо він написав покритий колл.

Яка політика IRS щодо амортизації активів?

Публікація IRS 946 надає вказівки для платників податків щодо вимагання амортизації за втрату активів, таких як транспортні засоби.

Як трейдери опціонів користуються перевагами затухання з часом?

Трейдери опціонів можуть писати опціони, щоб скористатися перевагами спаду вартості в часі. Продавці опціонів збирають гроші під час укладення контракту та залишають усю суму, яка називається премією, якщо термін дії опціону закінчується. Навпаки, покупець опціонів втрачає премію, якщо термін дії опціону закінчується.

Окрім занепаду з часом, коли трейдери опціонів втрачають гроші?

Будь-який трейдер, який дозволяє націлити ставку на базовий актив, купуючи опціони, все ще може втратити гроші, якщо базовий актив не рухається в бажаному напрямку швидко. Наприклад, активний трейдер купує опціон колл із ціною страйку 55 доларів, коли поточна ціна становитиме 50 доларів. Трейдер заробить гроші, якщо акція перевищить 55 доларів за вирахуванням сплаченої премії, але він повинен зробити це до закінчення терміну дії опціону.

Суть

Марнотратні активи, такі як транспортні засоби, невідновлювані ресурси та опції на фінансовому ринку, з часом падають у вартості. Бухгалтери використовують формули амортизації для обліку втрат матеріальних активів, наприклад робочої вантажівки. На фінансовому ринку трейдери можуть втратити гроші, оскільки опціони наближаються до закінчення терміну дії, а інвестиційний засіб втрачає вартість.

Коментарі, думки та аналізи, висловлені на Investopedia, призначені для ознайомлення в Інтернеті. Для отримання додаткової інформації прочитайте нашу гарантію та відмову від відповідальності.

Голий колл — це стратегія опціонів, у якій інвестор виписує (продає) опціони колл на відкритому ринку, не володіючи основним цінним папером.

Ця стратегія, яку іноді називають непокритим колом або нехеджованим коротким колом, відрізняється від стратегії покритого колу, де інвестор володіє основним цінним папером, на який записані колл-опціони. Голий колл можна порівняти з голим путом.

Голий колл — це коли опціон колл продається сам по собі (без покриття) без будь-яких компенсаційних позицій.

Коли продаються опціони колл, продавець отримує вигоду, оскільки цінний папір, що лежить в основі, падає в ціні.

Голий колл має обмежений потенціал зростання прибутку та, теоретично, необмежений потенціал збитків.

Точкою беззбитковості голого колу для автора є ціна виконання плюс отримана премія.

Голий колл дає інвестору можливість генерувати преміальний дохід без прямого продажу базового цінного паперу. По суті, отримана премія є єдиним мотивом для написання непокритого колл-опціону.

Це за своєю суттю ризиковано, оскільки існує обмежений потенціал зростання прибутку та, теоретично, необмежений потенціал збитків. Насправді максимальний прибуток — це премія, яку автор опціону отримує наперед і яка зазвичай зараховується на його рахунок. Отже, мета автора полягає в тому, щоб термін дії опціону знецінився.

Максимальний збиток, однак, теоретично необмежений, оскільки немає обмеження на те, наскільки високо може піднятися ціна базового цінного паперу. Однак, з більш практичної точки зору, продавець опціонів, швидше за все, викупить їх задовго до того, як ціна базового активу підніметься надто вище ціни страйку, виходячи з його толерантності до ризику та налаштувань стоп-лоссу.

Зрозуміло, що маржинальні вимоги, як правило, досить високі, враховуючи необмежений потенціал ризику цієї стратегії.

Таким чином, продавець колл-опціонів хоче, щоб цінний папір, що лежить в основі, впав, щоб він міг отримати повну премію, якщо термін дії опціону закінчиться. Але якщо натомість ціна базового цінного паперу зросте, їм може врешті-решт доведеться продати акції за ціною, значно нижчою від ринкової, оскільки покупець опціону може вирішити скористатися своїм правом на придбання цінного паперу, тобто він буде доручено продати акції.

Точка беззбитковості для автора розраховується шляхом додавання отриманої опціонної премії до страйк-ціни колл, який було продано.

Підвищення припущеної волатильності не є бажаним для автора, оскільки ймовірність опціону в грошах (ITM) і, таким чином, його виконання, також зростає. Оскільки автор опціону хоче, щоб відкритий колл завершився без грошей (OTM), плин часу або загасання часу матиме позитивний вплив на цю стратегію.

As a result of the risk involved, only experienced investors who strongly believe that the price of the underlying security will fall or remain flat should undertake this advanced strategy. The margin requirements are often very high for this strategy due to the propensity for open-ended losses, and the investor may be forced to purchase shares on the open market prior to expiration if margin thresholds are breached.

The upside to the strategy is that the investor could receive income in the form of premiums without putting up a lot of initial capital.

Знову ж таки, існує значний ризик втрати при написанні незахищених дзвінків. Однак інвестори, які твердо вірять, що ціна базового цінного паперу, зазвичай акції, впаде або залишиться незмінною, можуть виписати опціони колл, щоб отримати премію. Якщо акція залишається нижчою за ціну страйку між моментом виписки опціонів і датою закінчення терміну їх дії, автор опціонів утримує всю премію за мінусом комісійних.

Якщо, з іншого боку, ціна акції підніметься вище ціни страйку до дати закінчення дії опціону, тоді покупець опціону може вимагати від продавця поставки акцій базової акції. Потім продавець опціонів повинен буде вийти на відкритий ринок і купити ці акції за ринковою ціною, щоб продати їх покупцю опціонів за ціною виконання опціонів.

Якщо, наприклад, ціна страйку становить 60 доларів США, а ціна на відкритому ринку для акції – 65 доларів США на момент виконання опціонного контракту, продавець опціону понесе збиток у розмірі 5 доларів США на акцію за мінусом отриманої премії.

Зібрана премія дещо компенсує втрату акцій, але потенційні втрати можуть бути дуже великими. Наприклад, припустімо, що інвестор вважав, що сильна позиція Amazon.com закінчилася, коли вона нарешті вирівнялася в березні 2017 року біля 852 доларів за акцію.

Інвестор виписав опціон колл із ціною страйку 865 доларів і терміном дії в травні 2017 року. Однак після невеликої паузи акції відновили своє зростання і до закінчення терміну дії в середині травня акції досягли 966 доларів.

Потенційним зобов'язанням була ціна виконання в розмірі 966 доларів США мінус ціна страйку в 865 доларів США, що призвело до 101 долара за акцію. Це компенсується премією, яка була зібрана на початку.

Змагайтеся без ризику зі 100 000 доларів віртуальної готівки

Що таке непокритий варіант?

У торгівлі опціонами термін «непокритий» стосується опціону, який не має компенсаційної позиції в базовому активі. Непокриті опціонні позиції завжди є прописаними опціонами, або, іншими словами, опціонами, де початковою дією є замовлення на продаж. Це також відоме як продаж голого опціону.

Непокриті опціони — це продані або виписані опціони, де продавець не має позиції в базовому цінному папері.

Продаж опціону такого типу створює ризик того, що продавцю, можливо, доведеться швидко отримати позицію в цінному папері, коли покупець опціону захоче реалізувати опціон.

Ризик непокритого опціону полягає в тому, що потенційний прибуток обмежений, але потенційний збиток може спричинити збиток, який у кілька разів перевищує найбільший прибуток, який можна отримати.

Як працює непокритий варіант

Будь-який трейдер, який продає опціон, має потенційне зобов'язання. Це зобов'язання виконується або покривається наявністю позиції в цінному папері, що лежить в основі опціону. Якщо трейдер продає опціон, але не має позиції в базовому цінному папері, тоді ця позиція вважається непокритою або відкритою.

Трейдери, які купують простий опціон кол або пут, не зобов'язані використовувати цей опціон. Проте трейдери, які продають ті самі опціони, зобов'язані надати позицію в базовому активі, якщо трейдери, яким вони продали опціони, справді реалізують свої опціони. Це може стосуватися опціонів пут або колл.

Непокрита або відкрита стратегія пут за своєю суттю є ризикованою через обмежений потенціал зростання прибутку, і водночас має значний потенціал збитків, теоретично. Ризик існує, оскільки максимальний прибуток досягається, якщо базова ціна закривається на рівні або вище ціни страйку після закінчення терміну дії. Подальше збільшення вартості базового цінного паперу не призведе до додаткового прибутку. Максимальна втрата є теоретично значною, оскільки ціна базового цінного паперу може впасти до нуля. Чим вища ціна виконання, тим вищий потенціал збитків.

3.1. Інструменти хеджування на ринку

Стратегія «непокритих» або «голих» викликів також є ризикованою за своєю суттю, оскільки існує обмежений потенціал зростання прибутку та, теоретично, необмежений потенціал зниження. Максимальний прибуток буде досягнуто, якщо базова ціна впаде до нуля. Максимальний збиток теоретично необмежений, оскільки немає обмежень щодо того, наскільки високо може зрости ціна базового цінного паперу.

Стратегія непокритих опціонів прямо відрізняється від стратегії покритих опціонів. Коли інвестори пишуть покритий пут, вони збережуть коротку позицію в базовому цінному папері для опціону пут. Крім того, цінні папери, що лежать в основі, і пути продаються або продаються в рівних кількостях. Покритий пут

працює практично так само, як покритий колл. Винятком є те, що базова позиція є короткою, а не довгою, а проданий опціон є пут, а не кол.

Однак, з більш практичної точки зору, продавець непокритих пут або колл, швидше за все, викупить їх задовго до того, як ціна базового цінного паперу різко відійде від ціни виконання, виходячи з його толерантності до ризику та налаштувань стоп-лоссу.

Використання непокритих параметрів

Опціони без покриття підходять лише для досвідчених, обізнаних інвесторів, які розуміють ризики та можуть дозволити собі значні втрати. Вимоги до маржі часто досить високі для цієї стратегії через можливість значних втрат. Інвестори, які твердо вірять, що ціна базового цінного паперу, як правило, акції, зросте у випадку непокритих пут, або впаде у випадку непокритих колл, або залишиться незмінною, можуть виписати опціони, щоб отримати премію.

У випадку непокритих опціонів, якщо ціна акцій тримається вище страйк-ціни між випискою опціону та закінченням терміну дії, автор залишить собі всю премію за вирахуванням комісійних. Автор непокритого колла збереже всю премію за вирахуванням комісійних, якщо ціна акції буде нижчою за страйк-ціну між випискою опціону та закінченням терміну його дії.

Точкою беззбитковості для непокритого пут-опціону є ціна виконання мінус премія. Беззбитковість для непокритого колла – це ціна виконання плюс премія. Це невелике вікно можливостей дало б продавцю опціону невелику свободу дій, якщо він був неправильний.

Приклад непокритого путу

Коли ціна акції падає нижче ціни страйку до або до дати закінчення терміну дії, покупець опціонного продукту може вимагати від продавця отримати доставку акцій базової акції. Продавець опціонів повинен вийти на відкритий ринок, щоб продати ці акції за втратою ринкової ціни, навіть якщо автор опціону заплатив ціну виконання. Наприклад, уявіть, що ціна страйку становить 60 доларів, а ціна акції на відкритому ринку становить 55 доларів на момент

виконання опціонного контракту. Продавець опціонів зазнає збитків у розмірі 5 доларів на акцію.

Голий колл — це стратегія опціонів, у якій інвестор виписує (продає) опціони колл на відкритому ринку, не володіючи основним цінним папером.

Ця стратегія, яку іноді називають непокритим колом або нехеджованим коротким колом, відрізняється від стратегії покритого колу, де інвестор володіє основним цінним папером, на який записані колл-опціони. Голий колл можна порівняти з голим путом.

Голий колл — це коли опціон колл продається сам по собі (без покриття) без будь-яких компенсаційних позицій.

Коли продаються опціони колл, продавець отримує вигоду, оскільки цінний папір, що лежить в основі, падає в ціні. Голий колл має обмежений потенціал зростання прибутку та, теоретично, необмежений потенціал збитків. Точкою беззбитковості голого колу для автора є ціна виконання плюс отримана премія. Розуміння голих дзвінків

Голий колл дає інвестору можливість генерувати преміальний дохід без прямого продажу базового цінного паперу. По суті, отримана премія є єдиним мотивом для написання непокритого колл-опціону.

Особливі міркування Точка беззбитковості для автора розраховується шляхом додавання отриманої опціонної премії до страйк-ціни колл, який було продано.

Підвищення припущеної волатильності не є бажаним для автора, оскільки ймовірність опціону в грошах (ITM) і, таким чином, його виконання, також зростає. Оскільки автор опціону хоче, щоб відкритий колл завершився без грошей (OTM), плин часу або загасання часу матиме позитивний вплив на цю стратегію.

У зв’язку з наявним ризиком лише досвідчені інвестори, які твердо вірять, що ціна базового цінного паперу впаде або залишиться незмінною, повинні застосовувати цю передову стратегію. Вимоги до маржі часто дуже високі для цієї стратегії через схильність до нескінченних збитків, і інвестор може бути

змушений придбати акції на відкритому ринку до закінчення терміну дії, якщо пороги маржі будуть порушені.

Перевага стратегії полягає в тому, що інвестор може отримувати дохід у вигляді премій, не вкладаючи багато початкового капіталу.

Знову користуючись відкритими викликами, існує значний ризик втрати через запис незахищених викликів. Однак інвестори, які твердо вірять, що ціна базового цінного паперу, зазвичай акції, впаде або залишиться незмінною, можуть виписати опціони колл, щоб отримати премію. Якщо акція залишається нижчою за ціну страйку між моментом виписки опціонів і датою їх закінчення, автор опціонів зберігає всю премію за мінусом комісійних.

З іншого боку, якщо ціна акції підніметься вище ціни страйку до дати закінчення дії опціону, тоді покупець опціону може вимагати від продавця поставки акцій базової акції. Потім продавець опціонів повинен буде вийти на відкритий ринок і купити ці акції за ринковою ціною, щоб продати їх покупцю опціонів за ціною виконання опціонів.

Якщо, наприклад, ціна страйку становить 60 доларів США, а ціна відкритого ринку для акції становить 65 доларів США на момент виконання опціонного контракту, продавець опціонів понесе збиток у розмірі 5 доларів США на акцію за мінусом отриманої премії.

Приклад. Зібрана премія дещо компенсує втрату акцій, але потенційна втрата може бути дуже великою. Наприклад, припустімо, що інвестор вважав, що сильна позиція Amazon.com закінчилася, коли вона нарешті вирівнялася в березні 2017 року біля 852 доларів за акцію.

Інвестор виписав опціон колл із ціною страйку 865 доларів і терміном дії в травні 2017 року. Однак після невеликої паузи акції відновили своє зростання і до закінчення терміну дії в середині травня акції досягли 966 доларів.

Потенційним зобов'язанням була ціна виконання в розмірі 966 доларів США мінус ціна страйку в 865 доларів США, що призвело до 101 долара за акцію. Це компенсується премією, яка була зібрана на початку. Це за своєю суттю ризиковано, оскільки існує обмежений потенціал зростання прибутку та,

теоретично, необмежений потенціал збитків. Насправді максимальний прибуток — це премія, яку автор опціону отримує наперед і яка зазвичай зараховується на його рахунок. Отже, мета автора полягає в тому, щоб термін дії опціону знецінився.

Максимальний збиток, однак, теоретично необмежений, оскільки немає обмеження на те, наскільки високо може піднятися ціна базового цінного паперу. Однак, з більш практичної точки зору, продавець опціонів, швидше за все, викупить їх задовго до того, як ціна базового активу підніметься надто вище ціни страйку, виходячи з його толерантності до ризику та налаштувань стоп-лоссу.

Зрозуміло, що маржинальні вимоги, як правило, досить високі, враховуючи необмежений потенціал ризику цієї стратегії.

Таким чином, продавець колл-опціонів хоче, щоб цінний папір, що лежить в основі, впав, щоб він міг отримати повну премію, якщо термін дії опціону закінчиться. Але якщо натомість ціна базового цінного паперу зросте, їм може врешті-решт доведеться продати акції за ціною, значно нижчою від ринкової, оскільки покупець опціону може вирішити скористатися своїм правом на придбання цінного паперу, тобто він буде доручено продати акції.

Продаж покритих дзвінків є класичною стратегією опціонів для інвесторів, які хочуть стабільний дохід від своїх інвестицій із певним захистом від ризику. Одним із недоліків цієї стратегії є зусилля та капітал, необхідні для придбання достатньої кількості акцій, щоб покрити опціони, які ви продаєте, а потім продавати опціони. Покриті біржові фонди (ETF) дозволяють інвесторам купувати акції фонду, який реалізує цю стратегію від їхнього імені, пропонуючи свої переваги з меншими зусиллями.

Біржові фонди з покриттям виклику (ETF) можуть приносити інвесторам додатковий дохід за допомогою опціонів колл, служачи буфером проти нестабільності ринку.

Хоча ETF із покриттям викликів можуть забезпечувати стабільний дохід, стратегія обмежує потенційний потенціал зростання, який можуть мати інші ETF.

Цей знижений потенціал зростання робить його менш прийнятним для тих, хто передбачає значне підвищення вартості базових активів.

Покриті ETF можуть базуватися на акціях, індексах або залежно від сектора, що дає широкий вибір для диверсифікації інвестиційного портфеля.

Що таке Covered Call ETF?

ETF із покриттям викликів — це біржовий фонд, який використовує покриті виклики для отримання доходу. Для покритих викликів ETF купує акції компанії та продає опціони на ці акції. ETF заробляє премію при продажу опціону та володіє базовими акціями, якщо опціон не реалізовано та вони продані.

Покрита стратегія виклику може принести більше доходу за рахунок отриманих премій, одночасно пропонуючи певний захист від падіння ціни базового активу.

Компроміс – це обмеження потенційного зростання ETF щодо певних акцій. Якщо акції зростуть достатньо, ETF має продати їх за страйковою ціною опціону, якщо він буде реалізований.

Інвестуючи в ETF з покриттям колл, інвестори можуть уникнути ручного процесу купівлі акцій, вибору страйк-ціни та продажу опціонів. Натомість менеджери фондів займаються цим процесом за вас.

Як і інші ETF, закриті ETF дозволяють інвесторам купувати акції в одному цінному папері, а фонд використовує свою суміш цінних паперів для реалізації стратегії. В обмін на комісію, яка називається коефіцієнтом витрат, інвестори можуть використовувати ETF для диверсифікації своїх портфелів.

Менеджери ETF із покриттям виклику реалізують стратегію покриття покриття від імені інвесторів фонду. Вони купують акції різних компаній, а потім продають опціони колл, щоб отримати премію.

Це регулярне джерело доходу допомагає фонду пропонувати інвесторам дохід у вигляді дивідендів. Це також може зменшити волатильність ціни фонду, оскільки зменшення вартості активів фонду може бути компенсовано преміями, які фонд отримує від продажу опціонів. Однак це також обмежує переваги. Якщо акція перевищить ціну страйку опціону колл, її, ймовірно, буде використано та

продано за ціною страйку, нижчою за ринкову, встановлюючи обмеження на те, скільки фонд може отримати вигоду від підвищення ціни своїх активів.

Переваги та недоліки Covered Call ETF

Покриті ETF колл допомагають інвесторам легше використовувати цю стратегію, але важливо враховувати недоліки, перш ніж інвестувати.

Переваги Покриті колл ETF стали більш популярними, оскільки вони пропонують переваги для інвесторів:

Продаж покритих дзвінків може допомогти портфоліо приносити дохід. Цей дохід можна розподілити як дивіденди, пропонуючи потенційно вищу прибутковість, ніж традиційний ETF.

Цей преміальний дохід може допомогти обмежити волатильність, компенсуючи падіння цін.

Інвестування в ETF із покриттям виклику може спричинити менші комісії та нижчі витрати, ніж продаж опціонів самостійно.

Грошовий потік від ETF може оподатковуватися як приріст капіталу, пропонуючи пільговий податковий режим для використання цієї стратегії самостійно.

Недоліки

Хоча є багато причин для того, щоб інвестувати в ETF із покриттям викликів, важливо зрозуміти недоліки та ризики, перш ніж це зробити.

Продаж дзвінків обмежує потенціал зростання, якщо ціна акцій зростає. Якщо базові цінні папери зазнають значного зростання, тоді звичайний ETF матиме вищу прибутковість.

Як і всі інвестиції, вартість ETF може зменшитися, навіть якщо дохід премії допоможе обмежити ці втрати.

Інші інвестиції, як-от облігації, можуть запропонувати більший дохід, ніж ETF із покриттям виклику.

Приклади Covered Call ETF

Багато ETF використовують стратегію покритого колу. Найбільшим, заснованим на активах під управлінням (AUM), є Global X Nasdaq 100 Covered Call ETF (QYLD).

Станом на перший квартал 2024 року фонд мав 7,65 мільярда доларів чистих активів і пропонував щомісячні розподіли своїм інвесторам протягом останніх дев'яти років. З початку грудня 2013 року річна прибутковість становила 7,00%.

Деякі ETF зосереджуються на продажі покритих колл акцій інших індексів, таких як Global X S&P 500 Covered Call ETF (XYLD) і Global X Russell 2000 Covered Call ETF (RYLD).

Інші менеджери активів, зокрема J. P. Morgan і BlackRock, пропонують ETF із покриттям колл, кожен із яких має окрему стратегію покриття колл. Наприклад, iShares 20+ Year Treasury Bond Strategy ETF (TLT.O) інвестує в довгострокові облігації.

Враховуючи різноманітність фондів, інвестори повинні мати можливість знайти той, який відповідає їхній стратегії.

Чи перевершують покриття дзвінків ринок?

Як і будь-яка інша стратегія інвестування, покрита стратегія колл може перевершувати, поступатися або відповідати ринку. Як правило, покриті дзвінки найкраще ефективні на бокових або знижених ринках. Оскільки продаж покритих дзвінків обмежує потенціал зростання, вони можуть бути менш ефективними під час зростання ринку.

Що впливає на премії за дзвінки?

Премія, яку ви отримуєте від продажу дзвінка, залежить від кількох факторів. Як правило, чим ближча ціна виконання опціону до грошової або прибуткової і чим більше часу залишилося до закінчення терміну дії, тим вищою буде премія.

ETF із покриттям викликів – активні чи пасивні фонди?

Менеджери фондів повинні регулярно адаптувати портфель фонду та продавати опціони, що означає, що цими ETF активно керують. Таким чином, вони зазвичай мають вищий коефіцієнт витрат, ніж пасивно керовані фонди.

Чим ETF із покриттям викликів відрізняється від звичайного ETF для повернення?

Покриті ETF колл зазвичай прагнуть отримати дохід за рахунок премій від продажу опціонів колл. Тим не менш, ця стратегія обмежує потенціал зростання, якщо базові активи значно подорожчають. Крім того, надходження від премій пропонують захист від незначного падіння, що робить потенційно менш ризикованим за певних ринкових умов.

Чи можу я використати Covered Call ETF у своєму пенсійному портфелі?

Так, ETF із покриттям виклику може підійти як частина диверсифікованого пенсійного портфеля, особливо якщо ви зосереджені на стратегіях отримання більшого доходу. Функції пом’якшення ризиків цих ETF можуть доповнити більш консервативні інвестиції, звичайні для пенсійних рахунків. Однак, як і у випадку з будь-якими інвестиціями, важливо враховувати вашу загальну толерантність до ризику та інвестиційні цілі.

Суть

Покриті ETF колл дозволяють інвесторам отримати вигоду від цієї стратегії опціонів, не потребуючи необхідного капіталу для покупки великої кількості акцій або самостійного продажу опціонів. Ці кошти можуть бути потужним джерелом доходу для інвесторів, але важливо розуміти недоліки, такі як обмеження, які вони встановлюють на те, яку вигоду інвестори можуть отримати від подорожчання.

Перш ніж інвестувати в ETF з покриттям виклику, переконайтеся, що стратегія вам підходить, а потім знайдіть фонд, який відповідає вашій конкретній стратегії.

Скасування ризику – це стратегія хеджування, яка захищає довгу або коротку позицію за допомогою опціонів пут і колл. Ця стратегія захищає від

несприятливих коливань ціни в базовій позиції, але обмежує прибуток, який можна отримати на цій позиції. Якщо інвестор займається довгою акцією, він може створити короткочасний розворот ризику, щоб хеджувати свою позицію, купивши опціон пут і продавши опціон кол.

У торгівлі іноземною валютою (FX) сторнування ризику – це різниця в припущеній волатильності між аналогічними опціонами кол і пут, яка передає ринкову інформацію, яка використовується для прийняття торгових рішень.

Чим ETF із покриттям викликів відрізняється від звичайного ETF для повернення?

Покриті ETF колл зазвичай прагнуть отримати дохід за рахунок премій від продажу опціонів колл. Тим не менш, ця стратегія обмежує потенціал зростання, якщо базові активи значно подорожчають. Крім того, надходження від премій пропонують захист від незначного падіння, що робить потенційно менш ризикованим за певних ринкових умов.

Чи можу я використати Covered Call ETF у своєму пенсійному портфелі?

Так, ETF із покриттям виклику може підійти як частина диверсифікованого пенсійного портфеля, особливо якщо ви зосереджені на стратегіях отримання більшого доходу. Функції пом’якшення ризиків цих ETF можуть доповнити більш консервативні інвестиції, звичайні для пенсійних рахунків. Однак, як і у випадку з будь-якими інвестиціями, важливо враховувати вашу загальну толерантність до ризику та інвестиційні цілі.

Суть

Покриті ETF колл дозволяють інвесторам отримати вигоду від цієї стратегії опціонів, не потребуючи необхідного капіталу для покупки великої кількості акцій або самостійного продажу опціонів. Ці кошти можуть бути потужним джерелом доходу для інвесторів, але важливо розуміти недоліки, такі як обмеження, які вони встановлюють на те, яку вигоду інвестори можуть отримати від подорожчання.

Перш ніж інвестувати в ETF з покриттям виклику, переконайтеся, що стратегія вам підходить, а потім знайдіть фонд, який відповідає вашій конкретній стратегії.

Скасування ризику – це стратегія хеджування, яка захищає довгу або коротку позицію за допомогою опціонів пут і колл. Ця стратегія захищає від несприятливих коливань ціни в базовій позиції, але обмежує прибуток, який можна отримати на цій позиції. Якщо інвестор займається довгою акцією, він може створити короткочасний розворот ризику, щоб хеджувати свою позицію, купивши опціон пут і продавши опціон кол.

У торгівлі іноземною валютою (FX) сторнування ризику – це різниця в припущеній волатильності між аналогічними опціонами кол і пут, яка передає ринкову інформацію, яка використовується для прийняття торгових рішень.

Розворот ризику хеджує довгу або коротку позицію за допомогою опціонів пут і колл.

Розворот ризику захищає від несприятливого руху ціни, але обмежує прибутки.

Власники довгої позиції скорочують розворот ризику, виписуючи опціон колл і купуючи опціон пут.

Власники короткої позиції йдуть на розворот ризику, купуючи опціон кол і виписуючи опціон пут.

Валютні трейдери використовують сторнування ризику як різницю в припущеній волатильності між подібними опціонами кол і шлях.

Скасування ризику, також відоме як захисні коміри, має на меті захистити або хеджувати базову позицію за допомогою опціонів. Купується один варіант, а пишеться інший. Куплений опціон вимагає від трейдера сплати премії, тоді як виписаний опціон приносить трейдеру преміальний дохід. Цей дохід знижує вартість торгівлі або навіть дає кредит. Хоча прописаний опціон знижує вартість торгівлі (або дає кредит), він також обмежує прибуток, який можна отримати за базовою позицією.

Мета сторнування ризику полягає в тому, щоб отримати вигоду від потенційних змін цін на базовий актив, одночасно зменшуючи початкові витрати за рахунок премії, отриманої від проданих опціонів. Трейдери часто використовують сторнування ризику, коли вони мають спрямоване упередження щодо базового активу, але хочуть спосіб креативно компенсувати витрати, пов'язані з купівлею опціонів.

Важливо зазначити, що сторнування ризику само по собі несе ризик. Якщо базовий актив не буде рухатися так, як ви думаєте, ви можете втратити гроші.

Питання управління ринковою позицією знаходиться у фокусі досліджень сучасних науковців та практиків, є основною проблемою підприємств – суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

Механіка сторнування ризику

Якщо інвестор має коротку позицію щодо базового активу, інвестор хеджує позицію довгостроковим розворотом ризику, купуючи опціон колл і виписуючи опціон пут на базовий інструмент. Якщо ціна базового активу зростає, опціон колл стає більш цінним, компенсуючи втрату короткої позиції. Якщо ціна впаде, трейдер отримає прибуток на своїй короткій позиції в базовому інструменті, але лише до ціни страйку пут.

Якщо інвестор має довгу позицію щодо базового інструменту, інвестор шортує розворот ризику, щоб хеджувати позицію, зробивши колл і придбавши опціон пут на базовий інструмент. Якщо ціна базового активу падає, вартість опціону пут зросте, компенсуючи втрату базового активу. Якщо ціна базового активу зростає, базова позиція збільшиться у вартості, але лише до ціни виконання письмового виклику.

Зменшення ризику в торгівлі на форекс стосується різниці між припущеною волатильністю колів «поза грошi» (OTM) і путів OTM. Чим більший попит на опціонний контракт, тим більша його волатильність і ціна. Позитивний розворот ризику означає, що волатильність колл більша, ніж волатильність подібних путів, що означає, що більше учасників ринку роблять ставку на зростання валюти, ніж

на падіння, і навпаки, якщо розворот ризику негативний. Таким чином, сторнування ризиків можна використовувати для вимірювання позицій на валютному ринку та передачі інформації для прийняття торгових рішень.

ВИСНОВКИ І РЕКОМЕНДАЦІЇ

В кваліфікаційній роботі «Хеджування фінансових ризиків в умовах економічної кризи» зумовлена необхідністю формування нової антикризової політики підприємства на ринку товарів та підтримки вітчизняних товаровиробників в продажу продукції в нових сегментах зарубіжного та вітчизняного ринку в умовах кризи та її наслідків з необхідністю створення та застосування нових форм реалізації стабілізаційних заходів.

Питання управління ризиками знаходиться у фокусі досліджень сучасних науковців та бізнесменів, є нагальною проблемою підприємств – суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.

Мета кваліфікаційної роботи – розробити та впровадити хеджування підприємств в період воєнного часу в Україні.

Для досягнення поставленої мети необхідно виконати наступні теоретичні та практичні завдання:

- удосконалити підходи до управління ризиками підприємства на іноземному ринку;
- охарактеризувати сучасний стан розвитку хеджування в Україні;
- узагальнити та доповнити понятійно-категоріальний апарат хеджування та підвищення його ефективності у воєнний час.

Предмет дослідження кваліфікаційної роботи – заходи з розширення бізнес простору у період військових дій.

Об'єктом дослідження є діяльність та управління ризиками підприємства в період воєнних дій та кризи.

У першому розділі шляхом поступового набору інформаційних та практичних заходів з хеджування підприємства на зарубіжних ринках. Визначені ключові складові елементи хеджування управління ризиками.

У другому розділі розглядається можливість поліпшити менеджмент у період воєнного часу в України.

У третьому розділі сформульовані концептуальні основи хеджування на ринку експортної продукції та аналізується міжнародний досвід з цього питання.

В основі написання даної кваліфікаційної роботи є припущення, що ефективне управління ризиками є передумовою для успішного захисту роботи.

Для досягнення визначеної в роботі мети використовувалися низка загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, а саме: метод аналізу дав змогу дослідити теоретичні здобутки українських та зарубіжних науковців у; метод синтезу забезпечив розуміння сутності проблеми, економіко-статистичні методи забезпечили дослідження тенденцій та наслідків управлінської політики; конкретно-історичний аналіз – для уточнення основних понять, які зазнали змін у процесі розвитку державної політики у сфері управління спортивними закладами, теорії інституціоналізму; абстрактно-логічний метод – для теоретичного узагальнення й формулювання висновків із проблемних питань.

Інформаційною базою досліджень є законодавство нормативні акти України, статистичні матеріали Державної служби статистики України, міжнародних фінансових організацій, наукові праці вітчизняних та зарубіжних

дослідників, матеріали конференцій, підручники та навчальні посібники тощо.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що наукові висновки придатні для застосування в умовах діяльності реальної організації, яка діє в умовах ринку та сучасної системи хеджування в ЗЕД.

Запропоновані у кваліфікаційній роботі теоретичні підходи, висновки і рекомендації також можуть бути використані як підґрунтя для подальших наукових досліджень у сфері менеджменту, у тому числі стосовно управління реальними організаціями.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Economic Times (2021), “Latest News about hedging”, available at: https://www.risk.net (Accessed 10 Nov 2021).
2. Taleb, N. N. (2010), The Black Swan: Second Edition: The Impact of the Highly

Improbable: With a New Section: On Robustness and Fragility, Random House Trade, NY, USA.
3. Beaumont, P.H. (2009), Financial Engineering Principles. A Unifield Theory for Financial Product Analysis and Valuations, John Wiley & Sons, Inc,. New Jersey, USA.
4. Chong, Y.Y. (2004), Investment Risk Management, John Wiley & Sons Ltd,. Chichester, UK.
5. Duffy, D.J. (2006), Finite Difference Methods in Financial Engineering. A Partial Differential Equation Approach, John Wiley & Sons Ltd,. Chichester, UK.
6. Fabozzi, F.J. and Peterson, P.P. (2003), Financial Management and Analysis, John Wiley & Sons, Inc,. New Jersey, USA.
7. Fabozzi, F.J., Focardi, S.M. and Kolm, P.N. (2010), Quantitative Equity Investing. Techniques and Strageies, John Wiley & Sons, Inc,. New Jersey, USA.
8. Fabozzi, F.J. (2004), Shot Selling. Strategies, Risk, and Rewards, John Wiley & Sons, Inc,. New Jersey, USA.
9. Прогнозування та хеджування фінансових ризиків: монографія / За ред. проф. Л. О. Примостки. — К.: КНЕУ. 2014instytu. — 424с.
10. Банківська система України: інституційні зміни та інновації [Електронний ресурс]: кол. моногр. / [Л. О. Примостка, М. І. Диба, І. В. Краснова та ін.]; за заг. ред. Л. О. Примостки. — К.: КНЕУ, 2015. — 434 с.
11. Сучасні тенденції світового ринку деривативів /В. Шелудько, В. Вірченко // Бюлетень КНУ ім. Т. Шевченко. Економіка 10 (163). -2014. С. 81-87.
12. Інноваційні фінансові інструменти захисту банків на кредитному ринку / Л.В Кузнєцова// Науковий вісник Херсонського державного університету – 2015. С. 142 – 145.

13.Біржовий ринок деривативів в Україні: історія, сучасність, перспективи розвитку / Л. О. Примостка, І. В. Краснова // Ринок фінансових послуг- 2014. С. 49-65.
14. Основы риск-менеджмента: пер. с англ. / М. Круи, Д. Галай, Р. Марк; науч. ред. В.Б. Минасян – М.: Издательство Юрайт, 2015. – 390с

15. Річний звіт НКЦПФР за 2015р. [електронний ресурс: http://www.nssmc.gov.ua/user_files/content/58/1473066406.pdf]

16. IFRS. Global Standards for the world economy. [Електронний ресурс: http://www.ifrs.org/Current-Projects/IASB-Projects/Financial-Instruments-A-Replacement-of-IAS-39-Financial-Instruments-Recognitio/Documents/IFRS-9-Project-Summary-July-2014.pdf]

17. Bank for international settlements [Електронний ресурс: https://www.bis.org/statistics/about_derivatives_stats.htm?m=6%7C32]

18. World federation of exchanges. [Електронний ресурс: https://www.world-exchanges.org/home/]

19. Постанова №309 НБУ від 31.08.2007 «Про затвердження Інструкції з бухгалтерського обліку операцій з похідними фінансовими інструментами в банках України» / Із змінами, внесеними згідно з Постановою Національного банку № 409 від 09.12.2016. [Електронний ресурс: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1104-07/page]

20. Методичні рекомендації щодо організації та функціонування систем ризик-менеджменту в банках України // Постанова Правління Національного банку України від 02.08.2004 р. № 361. [Електронний ресурс: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0361500-04/print1484763459974560]

21. Методичні вказівки з інспектування банків «Система оцінки ризиків» // Постанова Правління Національного банку України від 15.03.2004 р. № 104. [Електронний ресурс: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0104500-04].